

Tota la Sagrera

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DE LA SAGRERA

NÚM. 213 • ABRIL 2026

Fotografia: Club Patí Congrès – La Sagrera es mou

**CRISTINA CLOTA, 18 ANYS
D'IMPULS I COMPROMÍS
AMB EL CLUB**

»» Coneix els nostres
CURSOS HOMOLOGATS

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

IMATGE PER AL DIAGNÒSTIC I MEDICINA NUCLEAR

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ/TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

RADIOTERÀPIA I DOSIMETRIA

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

HIGIENE BUCODENTAL

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: MATÍ

CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ

CURES AUXILIARS D'INFERMERIA

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ/TARDA

Pregunta'ns pels nostres cursos de «««
FORMACIÓ CONTINUADA

Edita:

Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera

Equip de redacció:

Agustí Carrillo, Jaume Matas.

Redactors:

Cristina Closa, Marta Montoya i Enric Mirabet (Club Patí Congrés-LSEM), Joan Pallarès (30 passes), Cristina Raso (La Sagrerina.com), Àlex Vidal (Espai 30), Juan López (Photosagrera), Maria Pérez, David Vallverdú, Isabel Fígols (Torre de la Sagrera i Grup Història i Patrimoni), Jordi Vilagut (Mots encreuats) Elena Bigas i Agneta Domínguez (La Sagrera Es Mou), Jordi González (SAM Claret), Carlos Calzada (Llibreria Ulises), Biblioteca La Sagrera-Marina Clotet, Sindicat d'habitatge de la Sagrera, Navas i Congrés, Amanda C. M. (La Sagrera en Femení), Anna Maria Casanova i Català (literatura), David Liso, Benjamí Mercader, Jaume Matas i Agustí Carrillo (AVV de la Sagrera)

Correcció:

Agustí Carrillo

Publicitat:

Francisco Jiménez · 686 041 302

Maquetació revista:

Denís Matas
denis.matas.navarro@gmail.com

Associació de Veïns de la Sagrera:

Casal de Barri Torre de la Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66
Barcelona 08027 - Tel. 93 408 13 34
avv.lasagrera@gmail.com

Web:

www.avvlasagrera.com

e-mail revista Veïns de la Sagrera:

totalasagrera@gmail.com

Imprimeix:

Grama Graf SCCL · Tel. 93 389 94 67

Dipòsit legal: b-19006-2012

La revista TOTA LA SAGRERA i l'AVV no es fan responsables del contingut de les informacions signades pels redactors, col·laboradors o particulars.

Amb el suport de:

EDITORIAL N. 213

ABRIL 2026

CRISTINA CLOTA, 18 ANYS D'IMPULS I COMPROMÍS AMB EL CLUB

Hi ha trajectòries que expliquen molt més que la història d'un club. Són trajectòries que amb dedicació, constància i molta implicació, amb el temps acaben formant part del barri... La de la Cristina Clota al capdavant del **Club Patí Congrés-la Sagrera Es Mou** n'és un bon exemple.

Durant 18 anys, la seva feina ha anat molt més enllà del dia a dia d'una entitat esportiva. Ha estat una dedicació constant, feta amb compromís i molta estima, que ha ajudat a fer créixer aquest club i a portar-lo on és avui, un projecte arrelat, però amb presència i reconeixement més enllà del seu entorn.

Aquest camí, però, no ha estat fàcil. El club ha passat per moltes etapes i per diferents instal·lacions, sovint amb mancances, compartint espais i adaptant-se al que hi havia en cada moment. Han estat anys de picar pedra, de tenir paciència i de no deixar-ho córrer, sempre amb l'objectiu de donar les millors condicions possibles als esportistes.

L'arribada al Camp del Ferro va marcar un abans i un després. Per fi es disposava d'un espai propi, més estable i adequat a les necessitats del club. Això va permetre organitzar millor el dia a dia, créixer en nombre d'esportistes, consolidar equips i obrir el club a noves activitats. També va facilitar fer un pas endavant a nivell esportiu i donar més visibilitat al projecte, reforçant aquest doble vessant de club de barri, però amb projecció de ciutat.

Tot plegat ha estat possible gràcies a molta gent, però també a un lideratge constant que ha sabut mantenir el rumb en moments complicats. I si una cosa ha definit aquesta etapa, ha estat posar sempre les persones al centre: esportistes, famílies i tota la gent que fa club.

Des de l'**Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera**, volem agrair sincerament a la Cristina Clota aquests 18 anys de dedicació. Deixa un club més fort, més estructurat i preparat per continuar avançant.

Ara comença una nova etapa amb la Marta Montoya al capdavant. Li desitgem molta sort i encert en aquesta responsabilitat, amb la confiança que sabrà continuar aquesta feina i fer créixer encara més el projecte.

En aquest número hem volgut parlar amb totes dues, la presidenta sortint i l'entrant, per recollir el testimoni d'aquesta etapa i de la que comença.

Gràcies, Cristina. I endavant, Marta

JAUME MATAS PEDRA | AVV DE LA SAGRERA

Els nostres horaris d'atenció a les veïnes i els veïns
Dilluns, dimecres i divendres de 18:00h a 20:00h

Ens trobaràs:
Casal de Barri Torre de La Sagrera
Carrer de Berenguer de Palou 64-66
08027 Barcelona

Telèfon: 93 408 13 34
Correu: avv.lasagrera@gmail.com
[@avvlasagrera](https://www.avvlasagrera.com)

CANVI EN LA PRESIDÈNCIA DEL CLUB PATÍ CONGRÉS - LA SAGRERA ES MOU DE LA CRISTINA A LA MARTA

ENTREVISTA A CRISTINA CLOTA:

Presidenta sortint del Club Patí Congrés – La Sagrera Es Mou

18 anys al capdavant d'un club històric del nostre barri. El Club Patí Congrés, fundat l'any 1959 al barri del Congrés, és avui un dels referents esportius de la Sagrera i Sant Andreu, i el club de patinatge amb més història de la ciutat de Barcelona. Amb més de 300 esportistes entre hoquei patins i patinatge artístic, i consolidat al **Camp del Ferro**, el club ha viscut un creixement notable els darrers anys.

Després de 18 anys de dedicació, deixa el càrrec per donar pas a un nou lideratge. Des de **Tota la Sagrera**, conversem amb la Cristina per mirar enrere, recordar moments i compartir tot el que aquests anys han significat per al club i per al barri.

Cristina, què et va fer dir "sí" a ser presidenta del CP Congrés?

Crec que res concret i tot en general. Al 1992 el meu fill va començar a fer hoquei al CP Congrés i a la següent temporada, la 93/94, ja vaig començar a col·laborar activament en el club com a delegada d'equip, i després, a la temporada 96/97, vaig entrar a formar part de la junta directiva. Després de 12 anys a la junta, i encara que el meu fill aquell any va deixar de jugar i la meva intenció també era deixar-ho, en plegar el president i una part de la junta, la resta de persones de la junta varen demanar-me que fos presidenta de forma provisional, ja que jo coneixia el funcionament del club i, sobretot, per la relació amb l'escola Pegaso i el districte, i no vaig poder dir que no, perquè creia en el projecte i sempre m'he estimat aquest club, i així va ser!

Mirant enrere, quin balanç fas d'aquests anys al capdavant del club?

Faig un balanç molt positiu. Crec que ens hem fet molt forts esportivament, hem assolit reptes importants i també que hem crescut com a entitat, no sols en nombre de participants, que és evident, sinó també com a entitat social. I, finalment, crec que ens hem refermat i consolidat com a entitat del barri, tots dos projectes importants per a nosaltres.

Han estat molts anys de lluita per aconseguir instal·lacions dignes. Has viscut moltes etapes i moments difícils. Com recordes tot el camí fins arribar finalment al Camp del Ferro?

Complicat, molt complicat... Varen ser més de quatre legislatures polítiques municipals, si no recordo malament,

plenes de promeses; una lluita constant en la qual hem trobat persones que varen intentar ajudar-nos i altres que només feien promeses. Finalment, unes grans persones i grans professionals del districte varen aconseguir desencallar el problema i crec que es va aconseguir alguna cosa bona, no sols per a nosaltres, sinó per a tot el barri.

I un cop instal·lats al Camp del Ferro, com ha canviat el dia a dia del club?

Molt ha canviat, sobretot esportivament. No hem hagut d'ajornar partits pel mal temps, perquè això representava una despesa important; hem pogut organitzar casals, tant per a nens del club com del barri; hem tingut un creixement important en nombre d'esportistes, també el nostre primer equip ha pogut pujar de categoria sols amb el seu esforç i sense el problema de no tenir instal·lació pròpia per jugar, com exigeix la categoria nacional espanyola. En general un gran canvi, encara que de seguida es va fer petita la nova instal·lació, però ha estat un canvi important, ara amb problemes diferents dels que teníem abans, però crec que ha anat tot a millor.

Com vas viure la incorporació de "La Sagrera Es Mou" al nom del CP Congrés? Què va representar per a tu aquest gest?

Amb molta alegria, i il·lusió, i ganes de fer moltes coses i, sobretot, participar en el col·lectiu del barri. Vull que consti, que inicialment aquesta idea no va ser meua, sinó de l'Àngel Martínez, anterior president de la secció d'hoquei, ja que com a junta ens havíem proposat l'objectiu d'integrar-nos i participar més en l'activitat del barri de la Sagrera. A fi de fer-

ho d'alguna manera, ell va proposar la col·laboració amb l'entitat **La Sagrera Es Mou**, cosa que tota la junta va trobar una idea fantàstica. Això feia possible les dues vessants que sempre hem tingut al club, l'esperit de barri i intentar ajudar, si és possible, a qui ho pugui necessitar, i després de veure la feina que feien a La Sagrera Es Mou, vàrem entendre que per a nosaltres és un orgull que ells acceptin que portem el seu nom.

Quin paper ha tingut la Sagrera en el creixement del CP Congrés durant aquests anys?

Si us he de ser sincera, més del que m'havia imaginat. Quan vàrem pensar en col·laborar amb els projectes del barri, no vàrem pensar en quina seria la repercussió en la nostra activitat; però amb el pas del temps veus tot el que hem guanyat, des de l'acompanyament en tots els nostres projectes, amb un sentit de comunitat i pertinença que ens fa a tots més forts a, sobretot, molts amics.

Des del teu punt de vista, quin impacte creus que té el club dins de la comunitat i a la vida del barri?

Espero que l'impacte sigui bo. D'entrada, a tot Catalunya i Espanya intentem donar a conèixer el nostre barri, la Sagrera, perquè ho portem a la samarreta, i esperem que agradi a tots els veïns i veïnes.

També espero que el fet de tenir una instal·lació esportiva i un club al barri, per als nens i joves sigui una oportunitat de practicar l'esport a prop de casa i també poder realitzar i col·laborar amb activitats socials per a tots els veïns i veïnes.

ENTREVISTA A MARTA MONTOYA:

Nova presidenta del Club Patí Congrés – La Sagrera es mou

Amb el relleu de Cristina Clota, el club inicia una nova etapa. Conversem amb la Marta Montoya per conèixer com afronta aquest nou repte.

Marta, què et va portar a donar el pas i acceptar per liderar el CP Congrés?

La Cristina feia ja un parell d'anys potser fins i tot més que comentava que necessitava un relleu. A les reunions de junta, cada vegada que sortia el tema, molts companys i companyes em miraven a mi. Al principi quedava una mica en l'aire, però un dia ho vam parlar seriosament i tothom va coincidir que pensaven que jo podia assumir aquesta responsabilitat. En aquell moment jo estava passant per un canvi important a nivell personal i professional, i vaig demanar almenys un any per poder posar les coses a lloc abans de fer el pas. La junta ho va respectar molt, i la Cristina també. De fet, fins i tot una mica més: ella va voler assegurar-se de deixar el club en un moment molt especial.

Si haguessis d'escollir només una cosa, de què et sents especialment orgullosa com a presidenta?

De la gent, sens dubte. Totes les persones que he conegut, les persones amb les quals he col·laborat, els esportistes amb les seves fites aconseguïdes o no, les famílies..., tots han fet que valgui la pena tot. És el millor que et pots trobar.

I ara que deixes el càrrec, quin missatge t'agradaria donar al club i a totes les famílies i veïns de la Sagrera?

A mi m'agradaria que pensin que l'esport és una part de l'educació per als nostres fills de petits o joves, és educació de vida, en què tots hi hem de col·laborar, no sols els entrenadors, que són els professionals, sinó els pares i tots els que estimem l'esport també amb el nostre exemple.

I per acabar, ara que tanques una etapa tan intensa, què t'imagines per al teu futur?

Potser més tranquil·litat, *ha! ha!* No, no t'ho sé dir en aquest moment. Primer, la família, que prou m'ha acompanyat tots aquests anys, ara intentaré ser jo la que acompanyi. També segur que seguiré col·laborant amb el club, per al que necessitin, i intentaré participar en altres activitats del barri.

Moltes gràcies, Cristina, pel teu temps, la teva dedicació i tot el que has donat al club.

Moltes gràcies, Marta, pel teu temps, la teva dedicació i tot el que has donat al club.

La Cristina ha liderat un projecte molt important per al club, com ha estat la compra i la reforma del local que des de fa uns mesos és la nostra seu. Ha estat una feina enorme i deixa un llegat molt valuós. Per això també sento que agafo el relleu amb molta responsabilitat, però també amb molta il·lusió per continuar construint a partir de tot el que s'ha fet fins ara.

Prens el relleu després de molts anys de feina intensa. Què és el que més valors del treball fet per la Cristina Clota i l'anterior junta?

En realitat jo mateixa formo part d'aquesta etapa. Fa més de nou anys que soc a la junta: vaig entrar inicialment per donar suport a l'àrea social i, al cap d'un any, en un sopar de junta el 30 de juny del 2017, em van proposar assumir la presidència de la secció

d'hoquei patins. Des d'aleshores he estat molt implicada en el dia a dia del club, dedicant-hi moltes hores i molta energia.

Aquesta junta ha hagut d'afrontar un canvi molt important per al club: el pas d'entrenar i jugar a les pistes de l'escola Pegaso a fer-ho al Pavelló Camp del Ferro. Ha estat un salt qualitatiu molt gran per a nosaltres, però també ha comportat un canvi enorme a nivell econòmic i de gestió, amb més despeses i una estructura més complexa.

Davant d'aquest repte vam assumir també el compromís de créixer com a club, especialment en nombre de patinadors i patinadores. I la veritat és que s'ha aconseguit. Quan jo vaig entrar a la junta érem al voltant de 200 esportistes entre les dues seccions, i avui ja som més de 350. Això vol dir més equips i més famílies implicades.

De la Cristina en destacaria especialment la seva feina a nivell institucional. Ha sabut donar al club un lloc i una veu davant de les institucions i les administracions que ens acompanyen. Gràcies a aquesta feina, el club avui està molt més reconegut i connectat amb l'entorn. Crec que aquest també és un dels valors del llegat que deixa.

Quines seran les teves prioritats en aquesta nova etapa?

Una de les primeres coses que hem acordat amb tota la junta és un objectiu molt clar: anar realment a la una com a club entre les dues seccions, la de patinatge i la d'hoquei patins. Moltes vegades, tant des de dins com des de fora, es deia que semblàvem gairebé dos clubs diferents, i això no ens feia cap bé. Per això hem volgut començar aquesta nova etapa reforçant la idea que som un sol club. Per fer-ho també hem fet alguns canvis en l'estructura de la junta. Fins ara hi havia una presidència i dues vicepresidències, una per cada secció. A partir d'ara hi ha una única presidència que en aquest cas assumeixo jo, venint de la secció d'hoquei i una única vicepresidència, que és la Mònica Arias, que prové de la secció de patinatge. A més, la resta de responsabilitats les hem organitzat treballant per parelles, sempre amb una persona de cada secció, per anar trobant una línia comuna en tot allò que fem.

A nivell esportiu, després d'uns anys de creixement molt important en nombre de patinadors i patinadores, ara el repte

és fer un pas endavant en la qualitat. Volem continuar formant esportistes, però també aspirar a assolir més èxits esportius, tant en patinatge com en hoquei patins.

I finalment també tenim un altre repte important: trobar noves maneres d'augmentar els ingressos del club. Mantenir un club esportiu a la ciutat de Barcelona és cada vegada més complex, i hem de buscar alternatives que ens ajudin a sostenir el projecte sense que això recaigui encara més en les famílies i els socis.

El Camp del Ferro és avui la seu del club. Com t'imagines aprofitant aquest espai per seguir creixent i reforçant el projecte esportiu?

En realitat, més que la seu del club, el Camp del Ferro és el recinte on entrenen i juguen la major part dels nostres equips. El canvi de les pistes de la Pegaso —que eren a l'aire lliure a entrenar en un pavelló cobert ha estat una millora molt important a nivell qualitatiu, tant per als entrenaments com per als partits. Ens dona molta més estabilitat i millors condicions per treballar durant tot l'any. A més, ara també disposem d'un espai molt a prop del pavelló on podem fer sessions de vídeo, reunions o xerrades amb els equips. Això ens permetrà reforçar encara més el treball formatiu amb patinadors i patinadores, i continuar millorant la qualitat del que fem a nivell esportiu.

El repte és continuar desenvolupant el projecte esportiu que fa anys que treballem i que ara mateix també estem revisant per adaptar-lo al moment actual del club. Estar en una instal·lació com aquesta també ens obre noves oportunitats: per exemple, poder organitzar esdeveniments que abans eren més difícils de fer. Ja ho hem començat a fer amb iniciatives com algun Open de patinatge o el Trofeu femení d'hoquei patins de la Sagrera, i la idea és continuar en aquesta línia, obrint el club i el pavelló a més activitat esportiva.

La Sagrera té un teixit veïnal molt actiu. De quina manera vols implicar encara més el club en les activitats i la vida associativa del barri?

Com a junta tenim molt clar que no volem deixar de participar

en tot allò que es fa al barri; al contrari, volem continuar-hi sent presents i disponibles per al que calgui. L'esport és salut, és un espai molt positiu per als infants, adolescents i joves del barri, i també és un punt de trobada per a moltes famílies, que sovint organitzen els seus caps de setmana al voltant de l'activitat esportiva. La nostra voluntat és continuar formant part de la vida del barri: de les Festes Majors, de les mostres d'entitats, de les activitats solidàries o de les trobades i espais veïnals. Ens agrada pensar que el club pot ser també un lloc d'acollida per al veïnat, on tothom sàpiga que, a través del patinatge i de l'hoquei patins, hi ha un esport que poden practicar o simplement venir a gaudir com a espectadors. En aquest sentit, també és molt important per a nosaltres l'acord de col·laboració que mantenim des de fa anys amb La Sagrera es Mou, una entitat amb qui compartim moltes iniciatives i la voluntat de continuar enfortint la vida associativa del barri i donant suport a les persones que es troben en una situació de major vulnerabilitat. I poca broma, que el nom de **La Sagrera Es Mou, que tots els nostres jugadors i jugadores porten al a samarreta, ha viatjat per tot Catalunya, Andorra, Terol... i des de que competim a Ok Plata a Madrid, València i Andalusia!**

De fet, quan a la junta parlem de qui som, hi ha una frase que repetim sovint: no podem perdre mai de vista que som un club de barri. I això per a nosaltres és un orgull i també una responsabilitat.

Quina aportació personal t'agradaria deixar al club i a tota la seva comunitat?

Qui em coneix sap que hi ha dues coses que m'han definit sempre molt: el valor del treball i els valors socials. M'agradaria que, d'alguna manera, aquests dos trets quedessin presents en tot el que fem al club. Per una banda, el valor del treball. L'esport ensenya molt bé què vol dir l'esforç: entrenar dia rere dia, ser constant, aprendre a superar dificultats i celebrar els resultats que arriben després de molta dedicació. M'agradaria que aquest esperit continués molt viu al club i que els nostres esportistes entenguessin que els èxits siguin grans o petits sempre són fruit del compromís i del treball compartit.

I per l'altra banda, els valors més socials. Per a mi és molt important que el club sigui un espai on tothom hi tingui cabuda. Això vol dir entendre que hi poden haver diferents nivells de competició i diferents maneres de viure l'esport, però que totes són igualment valuoses. L'objectiu és que cada patinador i patinadora trobi el seu lloc al club, aquell en què pugui créixer, gaudir de l'esport i sentir-se part d'aquesta comunitat.

I finalment... quin missatge adreces a les famílies, esportistes i veïns de La Sagrera que t'acompanyaran en aquesta nova etapa?

Sobretot, que esperem continuar fent-los gaudir molt a través dels esports que tant estimem: el patinatge i l'hoquei patins. El club també vol ser una manera de retornar al barri tot el que La Sagrera ens dona cada dia, perquè tenim la sort de formar part d'un teixit associatiu molt ric i molt viu. Als veïns i veïnes els diria que ens tenen a prop per al que calgui. A les famílies del club els diria que gaudeixin molt de les etapes esportives que viuen els seus fills i filles. Que no tinguin pressa: en l'esport, cada cosa arriba al seu moment, i el més important és que cada infant pugui gaudir del que li toca viure en cada etapa. El club el fem entre tots, i qualsevol aportació gran o petita sempre és benvinguda.

I també m'agradaria aprofitar per dir que el club està obert a la col·laboració amb el teixit comercial i empresarial del barri. Ens agradaria molt poder comptar amb el suport de comerços o negocis de La Sagrera que vulguin acompanyar el projecte. Sigui molt o poc, intentarem sempre retornar aquesta confiança i aquest suport a totes les persones, entitats i negocis que formen part del barri.

Gràcies, Marta, per compartir aquest moment amb nosaltres. Desitgem que aquesta nova etapa arribi plena d'èxits i il·lusió.

1, 2, 3... CONGRÉSSSS!

Entrevistes realitzades per Jaume Matas Pedra, de l'Associació de Veïns i Veïnes de La Sagrera.

CRISTINA CLOTA: UN LIDERATGE QUE HA FET CRÉIXER L'ESPORT I EL BARRI

Quan una etapa tan llarga i fecunda arriba al seu final, el que queda és el llegat. I el llegat de Cristina Clota Pardo, que va deixar la presidència del Club Patí Congrés el 28 de novembre de 2025, és immens. Des de **La Sagrera Es Mou**, volem reconèixer no només la seva trajectòria esportiva i associativa, sinó també el seu compromís profund amb el barri i amb la nostra entitat, amb qui va signar un conveni de col·laboració l'any 2016 que ha estat exemple de coherència i responsabilitat social. Un acord de col·laboració que, per a nosaltres, va ser molt més que un document, va ser un gest valent d'un club que entenia que l'esport també pot ser motor de justícia social.

A partir de la temporada 2016-2017, tots els equips del club han competit com **CP Congrés La Sagrera Es Mou**. Aquest gest va donar una visibilitat extraordinària a la nostra entitat, portant el nostre nom arreu de Catalunya, i pel que fa a l'equip de l'OK plata, per diferents indrets de l'Estat espanyol, fent que molta gent conegués la nostra tasca. Cristina va defensar aquesta decisió amb convicció, explicant que el club també havia de retornar al barri part del que el barri li havia donat. Amb aquest gest refermava que el club creu en la solidaritat i en la responsabilitat comunitària.

I avui, amb el relleu a la presidència, confiem plenament que aquesta col·laboració continuarà viva i fructífera. La nova presidenta, Marta Montoya, amb qui compartim vincles d'entesa i una mirada comuna sobre el paper social de l'esport, representa una continuïtat natural d'aquest camí compartit.

Només acabar dient **GRÀCIES CRISTINA!** per la teva mirada ampla, per la teva capacitat de sumar i per la teva sensibilitat social. El teu llegat perdurarà. I nosaltres, des de La Sagrera Es Mou, sempre recordarem que vas ser la presidenta que va obrir portes, va construir ponts i va demostrar que l'esport pot moure molt més que rodes, boles i estics: pot moure consciències.

Junta Directiva de La Sagrera Es Mou

NOTÍCIES DEL CLUB:

PATINATGE Club Patí Congrés – La Sagrera Es Mou

El Club Patí Congrés – La Sagrera es Mou, ha tornat a destacar amb força en l'escena del **patinatge artístic** català després d'uns excel·lents resultats en el classificatori per al Campionat de Catalunya.

El grup de xou de nivell 3 del club es va proclamar campió del classificatori, assolint una merescuda primera posició que li dona accés directe al Campionat de Catalunya. L'actuació va captivar tant el jurat com el públic, consolidant el treball i la dedicació de l'equip al llarg de la temporada.

Pel que fa al segon grup de xou, que competeix en nivell 2, també va signar una actuació destacada, assolint la cinquena plaça, suficient per aconseguir la classificació per al Campionat de Catalunya, culminant així una gran jornada per al club.

Més enllà dels resultats, cal remarcar una fita especialment significativa: el Club Patí Congrés és actualment l'únic club de la Sagrera, i un dels pocs de Barcelona, que compta amb equips de xou a nivell federatiu, consolidant-se com un referent en aquesta disciplina.

A més, el club continua creixent en l'àmbit individual, amb dues patinadores de *solo dance* a *World Skate*, mentre que la resta de patinadores del club també estan assolint petits èxits i progressos constants que reflecteixen la bona feina de base que s'hi està duent a terme.

Aquests resultats no només posen en valor el talent dels i les patinadores, sinó també la tasca constant del cos tècnic i del club per promoure el patinatge artístic de qualitat a la ciutat. Ara, els equips afronten el repte del Campionat de Catalunya amb il·lusió i amb l'objectiu de continuar deixant el nom del club ben amunt.

HOQUEI PATINS La base i el primer equip del CP Congrés La Sagrera Es Mou, en ratxa

Arribats a l'últim terç de la temporada, un dels 29 equips d'hoquei patins del CP Congrés-La Sagrera Es Mou està brillant amb llum pròpia. Es tracta de l'**Aleví A**, que ha guanyat tots els seus partits, és líder destacat del seu grup de *Preferent* i està matemàticament classificat per al Campionat de Catalunya, objectiu que va assolir a manca de tres jornades per acabar la segona fase.

Si el rendiment esportiu d'un equip es mesura pels seus resultats, els de l'Aleví A estan sent immillorables. De moment, aquest curs ha guanyat els 20 partits que ha jugat, ha marcat 144 gols i només n'ha encaixat 17, xifres que demostren la seva superioritat i que li permeten somiar en fites més altes de cara al **Campionat de Catalunya multi-seu** que del 8 al 10 de maig se celebrarà a Blanes, Lloret, Maçanet, Tordera i Malgrat.

Però no només l'Aleví A està brillant aquesta temporada. Altres equips de la base també ho estan fent, com l'**Infantil A**, que manté opcions de classificació per al Campionat de Catalunya a dues jornades del final de la segona fase i en el cas de no aconseguir-ho es classificarà per a la *Copa Elit*; o els **Benjamins C i A**, que són primer i segon del seu grup de *Preferent* a tres jornades per acabar la segona fase i estan a un pas de classificar-se tots dos per al Campionat de Barcelona, pas previ al de Catalunya en aquesta categoria.

Però si la base va bé, també porta una bona trajectòria el primer equip sènior, que a manca de sis jornades del final és vuitè amb 23 punts, a només un de la cinquena plaça, i està a un pas de certificar matemàticament la seva permanència a l'*OK Lliga Plata* per cinquena temporada consecutiva, tota una fita per a un club modest com és el **CP Congrés-La Sagrera Es Mou**.

COM MÉS MAR, MÉS VELA

A l'abril del 2011, una vintena de persones ens vam comprometre a tirar endavant una entitat que vetllés pel benestar dels veïns i veïnes del barri de la Sagrera. Ens sentíem vela en un mar ple d'incerteses i de dificultats que la crisi econòmica del 2008 anava deixant al país. El nostre mar seria el barri, que és l'espai bàsic de convivència entre les persones que hi vivim i la vela la nostra voluntat i dedicació per fer un treball de formiga i posar granets de sorra per crear una entitat útil a les persones. D'optimisme no ens en faltava.

En un primer moment ens vam acollir a la Nau Ivanow amb la bonhomia d'en Xavier Basiana i poc temps després passàrem a l'Espai 30, al qual juntament amb d'altres entitats, i amb el vistiplau del Districte, vam col·laborar en rentar-li la cara per fer-ne un lloc acollidor i reivindicar-lo com a espai social per al barri. Ens vam inspirar en les paraules del nostre estimat poeta Miquel Martí i Pol. "Tot està per fer i tot és possible".

UNA MIRADA DE FUTUR ESPERANÇADORA

Celebrar 15 anys no és només commemorar una xifra: és el testimoni d'un camí recorregut amb esforç, compromís i il·lusió compartida. És el moment de mirar enrere i veure amb satisfacció tot el que s'ha construït, una tasca immensa que ha deixat empremta i que continua transformant el nostre entorn.

També és temps de recordar, amb gratitud, aquell grup de veïnes i veïns que, preocupats pels estralls de la crisi del 2008, van decidir no quedar-se de braços plegats. Amb coratge i determinació, van crear una associació que avui, l'any 2026, ha crescut fins a esdevenir un projecte viu, fort i ple d'energia.

D'aquell primer impuls n'ha sortit una comunitat molt viva: 229 persones associades, 18 comissions de treball i un gran nombre de persones que, sense ser-ne membres, se senten part del que fem i participen amb entusiasme en les nostres activitats. Al costat d'aquesta força col·lectiva, institucions i empreses també han confiat en nosaltres, sumant-se a aquest projecte que no deixa de créixer. Mirem el futur amb esperança i amb el desig ferm de continuar sent una entitat oberta, acollidora i compromesa amb totes aquelles persones que comparteixen els nostres valors.

La Sagrera es troba davant d'una gran transformació urbanística que canviarà la seva naturalesa i la seva gent. Potser deixarem enrere part d'aquell esperit de poble que ens ha definit, però el veritable repte és no perdre allò que ens ha identificat i pel qual

Ens emocionava comprovar com creixíem en nombre de socis i sòcies i de persones voluntàries que entomàvem activitats diverses. I, com entre totes, creàvem lligams de confiança i d'amistat. Hem funcionat i funcionem amb poques normes; qui té una idea creativa que porti benestar a les persones, la pot dur a bon terme amb l'ajuda d'altres voluntàries. D'aquesta manera han sorgit i s'han consolidat: el Firem-nos, LSEM pels infants, les diferents corals i grups de teatre, les diverses xerrades de caire cultural...

En cada activitat que iniciàvem teníem en compte les altres entitats del barri amb objectius semblants als nostres. Amb totes aquestes accions hem pogut comprovar que ningú sap del què és capaç, fins que ho intenta seriosament. De mica en mica vam anar enfortint lligams comunitaris, creant espais de trobada, de diàleg i de socialització. Així hem augmentat la capacitat per incidir en la lluita contra la pobresa i l'exclusió social.

Ens fem nostra la frase que va dir en Dalai Lama: "Només hi ha dos dies en què no es pot fer res: un es diu ahir i l'altre es diu demà. Per tant avui és el dia ideal per estimar, créixer, i fer viure."

Elena Bigas, expresidenta, LSEM

hem lluitat: la convivència, la solidaritat, la cooperació i el vincle humà que ens uneix.

Sabem que el camí que tenim al davant no serà fàcil. El món en què vivim ens interpel·la constantment, amb desigualtats i injustícies que ens preocupen i ens remouen. Però és precisament en aquests moments quan pren més sentit la nostra tasca, quan es fa més necessari que mai continuar treballant, cuidant-nos i construint comunitat.

La Sagrera Es Mou està preparada per afrontar aquest futur perquè té el seu tresor més valuós: les persones. Persones voluntàries i associades que, durant aquests 15 anys, han compartit temps, energia i somnis per fer possible tot això.

Com aquella vela que un dia es va llançar a un mar ple d'incerteses (com ho expressen els seus fundadors), el nostre projecte ha sabut avançar, adaptant-se als vents i mantenint el rumb. I, ahora, com una colònia de formigues, hem crescut amb paciència, constància i treball en equip, construint pas a pas una realitat sòlida, plena d'esperança i il·lusió.

El futur ens espera, i el volem construir entre tothom. Esteu convidats a formar-ne part. Us necessitem.

Agnela Domínguez Benito, presidenta de La Sagrera Es Mou

Calidoscopi cultural

maig/juny 2026

Òpera comunitària

El Calidoscopi cultural 2026 ens fa gaudir de l'òpera feta en comunitat, amb espectacles per a tots els públics i activitats úniques.

Descarrega't la programació i viu l'òpera des del barri!

Més informació:
barcelona.cat/santandreu/calidoscopi

#calidoscopi2026

COMUNICATS D'ACTUALITAT DE L'ASSOCIACIÓ

Veïnes i veïns de la Sagrera,

Avui us dediquem aquestes paraules per parlar d'un tema que està començant a generar debat. Des de l'Associació de Veïnes i Veïns de la Sagrera entenem que aquest pot ser un tema que produeixi emocions i també preocupacions. És normal que passi. Quan un barri s'estima, quan la gent se sent responsable del seu entorn, és natural que vulgui entendre què passa i com afectarà la seva vida quotidiana. I això és una bona notícia: vol dir que vivim en un barri viu, compromès i conscient.

Durant les últimes hores el **partit polític ultra i xenòfob VOX ha fet córrer un vídeo a les Xarxes Socials** en el qual critiquen la reobertura de l'antic CRAE (Centre Residencial d'Acció Educativa) situat al nostre barri (Carrer Camp de la Ferro, 10). Per tal de desmentir algunes de les mentides que es diuen en aquell vídeo cal posar context:

- L'antic CRAE porta tancat i abandonat molt anys i, precisament era una reclamació del barri i, concretament de l'AVV de la Sagrera que reobris perquè entenem que un equipament públic no pot romandre tancat tant de temps sense ús. Per tant, és una gran notícia que torni a obrir.
- Els xenòfobs donen a entendre que el centre està destinat als mal anomenats "menors no acompanyats", és a dir, persones menors que han arribat d'altres països sense acompanyament d'adults. Davant d'això volen dir dues coses:
  - El **centre està pensat per a nens i nenes de 0-6 anys**, com se'ns va comunicar en la última reunió amb el Districte de Sant Andreu. Per tant, és molt improbable que nens i nenes de 0 a 6 anys vinguin al nostre país sense acompanyament d'adults, és a dir, **el que diu VOX no és més que un discurs interessat i ple d'odi**. Concretament, el centre està especialitzat en situacions de menors desatesos, semi abandonats, o amb indicis de maltractament físic, psíquic o abús sexual, i està sota l'empara de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA).
  - Independent que siguin menors de 0, 6, 12 o 16 anys, siguin catalans, o d'altres països, **la Sagrera sempre ha estat un barri d'acollida i de protecció, continuem així**
  - Igualment, **no hem de caure en els discursos de la por que llicencen els polítics ultres que vinculen el futur Centre o la immigració amb la delinqüència**. És important recordar una cosa: el que avui som com a barri és el resultat de moltes històries

de mobilitat, de coratge i de segones oportunitats. Per això, un barri, no pot prendre decisions basant-se en vídeos virals o en missatges pensats per provocar indignació.

Aclarit això, les decisions que afecten la convivència s'han de prendre amb serenitat, informació i responsabilitat. Els centres d'acollida formen part del sistema de protecció de la infància: existeixen perquè les institucions tenen el deure de protegir els menors en situació de vulnerabilitat. I aquest deure no és només moral, sinó també legal, d'acord amb els compromisos assumits en matèria de drets de la infància.

Els barris forts no són els que aixequen murs, sinó els que gestionen la diversitat amb intel·ligència i respecte. La Sagrera ha demostrat moltes vegades que és un barri amb identitat i amb una comunitat implicada, i és aquesta força col·lectiva la que pot convertir aquest centre en una oportunitat perquè aquests infants creixin amb referents i suport.

Molts dels joves que avui necessiten suport, demà seran treballadors, estudiants, professionals; alguns potser obriran negocis, altres estudiaran formació professional o universitat; alguns potser acabaran treballant en hospitals, escoles o empreses d'aquesta mateixa ciutat.

Invertir en infància i joventut és invertir en el futur de la societat. Per això, avui no només parlem d'un equipament, sinó dels valors que volem defensar com a barri. La por pot fer soroll, però la convivència es construeix amb responsabilitat i humanitat. La Sagrera sempre ha estat un barri que mira endavant, i avui tenim una nova oportunitat per demostrar-ho.

Per tant, volem deixar clar que a la Sagrera sí que volem la reobertura de l'antic CRAE i que vinguin els nens i nenes que ho necessitin: amb llibertat, amb democràcia, amb respecte, amb protecció, amb amor, amb respecte, amb igualtat i amb fraternitat.

El que no volem és que vinguin aquells que es dediquen a fer *bullying* als més desfavorits, aquells que porten discursos d'odi, d'intolerància, de xenofòbia..., **el feixisme**.

DAVANT L'ODI, LA XENOFÒBIA I EL FEIXISME, FEM BARRI.

Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera

Veïnes i veïns de la Sagrera,

Des de l'Associació Veïnal de la Sagrera volem expressar la nostra profunda preocupació i indignació davant el recent desallotjament d'un assentament al barri, on vivien diverses persones en situació de vulnerabilitat, **sense que s'hagi ofert cap alternativa residencial digna per part de l'Ajuntament de Barcelona**.

Els fets són clars: s'ha produït una expulsió que ha deixat persones al carrer, trencant de manera abrupta els seus espais de vida, les seves xarxes de suport i qualsevol mínima estabilitat construïda amb gran esforç. No parlem d'una realitat abstracta, sinó de veïns i veïnes que formen part del nostre entorn quotidià, que treballen, que conviuen i que, avui, es troben en una situació encara més precària.

Tenim coneixement que existia un informe del Servei de protecció Civil, Prevenció, Extensió d'Incendis i Salvaments que alertava d'un risc imminent d'incendi en aquest espai. Des de l'associació entenem i respectem plenament aquest informe i la necessitat d'actuar davant d'una situació de perill. Tanmateix, **considerem que precisament la gravetat del risc assenyalat feia encara més urgent prioritzar un reallotjament digne i planificat per a les persones afectades**. Actuar davant d'un perill no pot significar, en cap cas, deixar persones en una situació de desemparament encara més gran.

Alhora, volem deixar clar que com a associació també **recollim i defensem les preocupacions dels veïns i veïnes residents a l'entorn de l'assentament, que durant temps han patit problemes vinculats a la manca de manteniment i neteja de la zona**. Aquesta realitat forma part del problema i no pot ser ignorada. Tanmateix, considerem que aquestes situacions són conseqüència directa de la manca de recursos i d'intervenció pública sostinguda, i **no poden ser utilitzades per justificar respostes que agreugin la vulnerabilitat de les persones afectades**.

Considerem que aquesta actuació és incompatible amb el compromís públic de les institucions amb els drets socials. El dret a l'habitatge no és una opció política ni una qüestió secundària: és un dret fonamental reconegut legalment que les administracions tenen l'obligació de garantir. Quan es desallotja sense oferir alternatives reals, no es resol cap problema: es desplaça i s'agreuja.

Ens preocupa profundament la distància entre el discurs institucional —que sovint situa Barcelona com una ciutat referent en drets i inclusió— i la realitat de decisions que deixen persones en situació de desemparament. No pot ser que dissabte passat l'alcalde sortís a la plaça Sant Jaume amb una banderola gegant que hi deia "Barcelona Antirracista" i avui desallotgi persones migrades sense oferir-los alternatives. El primer se'n diu màrqueting, el segon hipocresia.

Des del teixit veïnal de la Sagrera volem reafirmar el nostre compromís amb un barri cohesionat, solidari i respectuós amb la dignitat de totes les persones. Rebutgem qualsevol narrativa que estigmatitzi aquestes situacions i reivindicuem una mirada basada en drets, no en l'exclusió.

Per tot això, exigim a l'Ajuntament de Barcelona:

- Donar alternatives dignes a les persones afectades.
- L'activació de mecanismes d'acompanyament social reals i efectius.
- L'obertura d'un espai de diàleg amb entitats veïnals i socials del barri per abordar aquesta situació de manera estructural.
- El desenvolupament de polítiques públiques que garanteixin el dret a l'habitatge i evitin que situacions com aquesta es repeteixin. Sobretot mirant de cara a l'assentament de Baixada de la Sagrera on tenim indicis que pot haver-hi un resultat semblant.

La crisi d'habitatge que vivim no es pot gestionar a través de desallotjaments sense alternativa. Calen respostes valentes, coordinades i centrades en les persones. El dret a l'habitatge és la base de qualsevol societat justa; sense aquest dret garantit, la ciutat es converteix en un espai d'exclusió.

La Sagrera ha estat sempre un barri de solidaritat i convivència. Avui, més que mai, defensem aquests valors.

Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera

Acte: Presentació de la "Guia de la Llogatera en perill". Un manual pràctic per afrontar els problemes més habituals quan vius de lloguer o vols llogar.

Lloc: Torre La Sagrera, (C/ Berenguer de Palou 64-66).

Dia: divendres 8 de maig. **Hora:** 17,30h.

Ponents: advocats Ivo Recoder i Jorge García, de l'associació OasiUrbà (<https://oasiurba.org/>) pel dret a l'habitatge.

La Guia es pot consultar i descarregar aquí (<https://comunalitats.cat/recursos/basics/guia-de-la-llogatera-en-perill>) per si voleu anar llegint-la ja que és una guia molt util.

1a JORNADA D'HISTÒRIA I PATRIMONI

El dissabte 14 de febrer de 2026, al Casal de Barri Torre de la Sagrera va tenir lloc la **primera Jornada d'Història i Patrimoni**, una iniciativa impulsada pel Grup d'Història i Patrimoni de la Torre de la Sagrera. L'objectiu va ser la posada en valor de la memòria històrica del barri de la Sagrera.

La jornada es va iniciar a les 10h amb la benvinguda als assistents, seguida d'una presentació sobre la història de l'edifici de la Torre i la tasca de la comissió.

Tot seguit, **Isabel Fígols Berrueto** va presentar la ponència "**Juliol de 1936, la Torre de la Sagrera i l'Escola Racionalista Acràcia**", centrada en el paper de l'espai durant els inicis de la Guerra Civil. Aquesta intervenció correspon al punt Segon de la Recerca que consta de sis blocs d'anàlisi, totalment documentats sobre el Districte Novè:

Es fa una introducció sobre els arxius que s'han emprat per la Recerca i es fa esment dels articles publicats al respecte i del primer Informe sobre la descoberta de l'Escola de desembre de 2025. Es presenten diferents documents i entre ells, informes del CENU i el SAC, i concretament la demostració que la Torre i l'escola M. de Déu dels Àngels, estaven intactes i que l'ocupació es va portar a terme per escrit a l'empresa constructora del CENU.

Per altra banda, es documenta la representació i la tutela que l'Ateneu Cultural mantenia sobre l'escola, com a persona jurídica capacitada per gestionar tot el que afectava a tot l'edifici i al refugi -notificar el soterrani-. Es presenten normatives legals -capacitat de les organitzacions obreres en obres i serveis- i activitats portades a terme durant el període, tant de l'Ateneu com de la Federació d'Escoles Racionalistes i les seves relacions amb el CENU i la CNT.

A continuació, **Mario Gómez Aliaga** va abordar "**L'impacte de la Guerra Civil al barri de la Sagrera i el coneixement dels joves sobre aquesta**", aportant una reflexió sobre la transmissió de la memòria històrica entre generacions.

A la segona part de la jornada, moderada per **Joan Pallarès**, cada grup va compartir els seus projectes i experiències relacionades amb la recerca i la difusió del patrimoni, així com la seva valuosa tasca als diferents territoris de la ciutat. Van intervenir els següents grups convidats: **Arxiu Històric de les Roquetes-Nou Barris, Centre d'estudis Ignasi Iglesias, Centre d'estudis Guerra Civil, Centre de Documentació de la Sagrera, Associació d'Estudis Històrics de l'Automoció i Societat d'Estudis de la Verneda de Sant Martí.**

Finalment, a la una del migdia, en representació del Districte de Sant Andreu, el conseller de Cultura i Memòria Democràtica, **David Paredes**, va pronunciar unes paraules de clausura, destacant la labor de les entitats d'història i la seva importància social.

Amb una bona acollida de públic, aquesta primera edició es va consolidar com un espai de trobada entre veïnat, entitats i persones interessades en la història local, amb la voluntat de tenir continuïtat en el futur.

El Grup d'Història i Patrimoni de la Torre de la Sagrera és obert a la participació de totes aquelles persones interessades en la recerca i preservació de la memòria del barri. Les persones que vulgueu formar-ne part o col·laborar-hi, podeu posar-vos en contacte a través del correu electrònic info@torrelasagrera.cat

INICI DE LES VISITES GUIADES ESCOLARS AL REFUGI ANTIAERI DE LA TORRE DE LA SAGRERA

La memòria històrica del barri fa un pas endavant amb la posada en marxa de les visites guiades escolars al refugi antiaeri de la Torre de la Sagrera, una proposta educativa que obre aquest espai patrimonial a infants i joves de primària, ESO i batxillerat. Sota el títol **Sota terra. A la rereguarda**, aquesta iniciativa neix amb la voluntat de convertir el refugi en una autèntica aula de memòria, on l'alumnat pugui apropar-se a la història de la Guerra Civil des d'una experiència directa i vivencial. Lluny d'una visita passiva, la proposta aposta per un aprenentatge actiu, crític i emocional, que connecta el passat amb els reptes del present.

Les visites, amb una durada aproximada de dues hores, combinen una introducció històrica amb l'accés al refugi i una dinàmica participativa en petits grups. A través d'una maleta didàctica amb fonts escrites, visuals i audiovisuals, objectes i materials interactius, els i les alumnes treballen aspectes clau com els bombardeigs sobre la població civil, la defensa passiva, la vida quotidiana a la rereguarda o el paper de la propaganda. També es dona espai a la reflexió final, establint vincles entre els conflictes del passat i els actuals.

Un dels punts forts del projecte és la seva adaptació als diferents

nivells educatius. Des de primària fins a batxillerat, els continguts i les activitats s'ajusten per garantir una experiència significativa i adequada a cada etapa, fomentant tant la comprensió històrica com el desenvolupament del pensament crític i l'empatia.

Amb aquesta nova línia de visites escolars, la Torre de la Sagrera reforça el seu compromís amb el barri i amb l'educació, posant en valor un espai patrimonial sovint desconegut i contribuint a mantenir viva la memòria col·lectiva. El refugi deixa així de ser només un vestigi del passat per esdevenir una eina educativa de present i futur.

Paral·lelament, la Torre de la Sagrera continua oferint visites guiades al refugi per a públic general, amb sessions programades els divendres a la tarda i els dissabtes al matí, ampliant així les possibilitats perquè el veïnat i la ciutadania puguin descobrir aquest espai singular.

Per a més informació i reserves, podeu consultar la pàgina web torrelasagrera.cat, trucar al **telèfon 931 538 381** o escriure al correu electrònic info@torrelasagrera.cat.

Casal de Barri Torre de la Sagrera

SEGUEIX-NOS A LES NOSTRES XARXES SOCIALS

@mercatfelipii

Mercat Felip ii

I ASSABENTA'T DE TOT EL QUE PASSA AL NOSTRE MERCAT, NOVETATS, PROMOCIONS I MOLT MÉS

LA SAGRERA I ELS MITJANS

L'ESTACIÓ DE LA SAGRERA TINDRÀ UN MACROAPARCAMENT DE BICICLETES

Disposarà de 1.557 places per a bicis i 235 per a vehicles de mobilitat personal

La futura estació de la Sagrera tindrà un **aparcament gegant de bicicletes** a l'entrada del recinte més pròxima al parc de Sant Martí. A preguntes del **Bicicleta Club de Catalunya (BACC)**, la regidora de Sant Andreu, **Marta Villanueva**, va confirmar en la penúltima Audiència Pública que l'aparcament disposarà de **1.557 places per a bicicletes i 235 per a vehicles de mobilitat personal**, bàsicament patinets.

Encara és aviat per saber quin model d'aparcament serà, cosa que dependrà de la licitació i de l'empresa que guanyi el concurs públic, però des del districte remarquen que seran espais tancats i d'accés restringit per al propietari de la bici. "A mesura que Adif ens vagi informant, podrem ampliar més informació, com el calendari previst d'aquesta actuació", ha remarcat la regidora.

La resposta satisfà els integrants del BACC, que ja havien mostrat interès fa un any. En aquella ocasió, les dades van ser escasses i l'entitat temia que l'aparcament, programat en el projecte d'obra, fos finalment un nyap. **"Hem de veure com s'acaba concretant, però valorem**

positivament que, malgrat que l'aparcament segur de bicicletes no ha estat una prioritat important per les administracions, sembla que la Sagrera pot suposar un canvi", apunten ara en declaracions al Tot Barcelona.

"És un conjunt de moltes polítiques públiques. S'ha de crear infraestructura, mantenir-la i també facilitar espais segurs per deixar les bicis", comenta el portaveu del BACC, **Eduard Parera**. "El de Sagrera seria el primer gran aparcament a escala de ciutat", afegeix. Des de l'entitat apunten que el següent pas és definir com es configura la infraestructura del voltant.

Els aparcaments segurs de bicicletes és una de les peticions recurrents del BACC. L'entitat ciclista també ha demanat ubicar-ne un altre a l'**entrada de la Meridiana**, aprofitant que la reforma arribarà en aquest punt a inicis del pròxim mandat. Una petició, en tot cas, que els urbanistes encarregats de les obres han descartat fins que l'Ajuntament de Barcelona no decideixi impulsar aquest model d'aparcaments per a tota la ciutat. L'entitat també n'han demanat un per a l'**estació de Sants**, que el districte havia acceptat, però per ara encara no ha executat.

EL INNOVADOR DIQUE SUBMARINO DE PORT FÒRUM REPOSA EN LA SAGRERA POR UNA ACUMULACIÓN INESPERADA DE MATERIAL

El retraso en las obras del puerto por los temporales de invierno obliga a almacenar 150 bloques de hormigón en un solar junto al Pont de Bac de Roda

Las grandes piezas que formarán el **dique submarino** que está construyendo **Port Fòrum** para resguardarse de los temporales **descansan temporalmente** en un gran solar al lado de la **estación de alta velocidad de la Sagrera**. Se trata de **bloques de hormigón en forma de X**, algo tan característico que los hacen inconfundibles, y que por ello sorprende encontrarlos tan bien dispuestos en los terrenos de La Sagrera, lejos de su destino bajo el agua.

La explicación que ofrece Port Fòrum es sencilla: los propios **temporales** que este invierno han azotado el litoral barcelonés han **retardado la construcción del dique**. El puerto afronta una **importante modernización** para revitalizar todas sus instalaciones, y hasta **15 millones de euros** los destina a la **necesaria obra de refuerzo de su gran muralla marina** que lo protege de los temporales. Sus dimensiones lo dicen todo: tiene 830 metros de longitud y se reforzará con **2.600**

bloques, cada uno de los cuales tiene un volumen de 8 metros cúbicos.

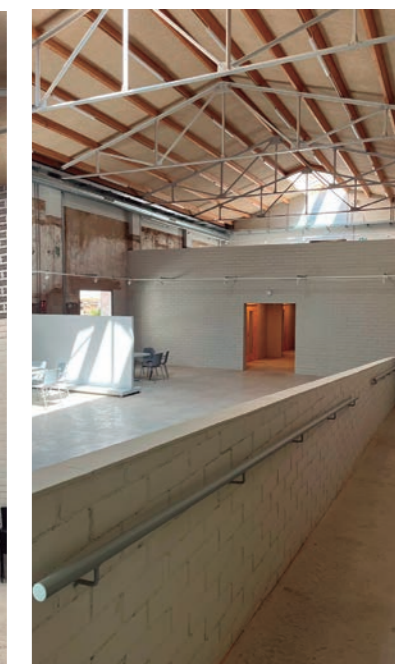
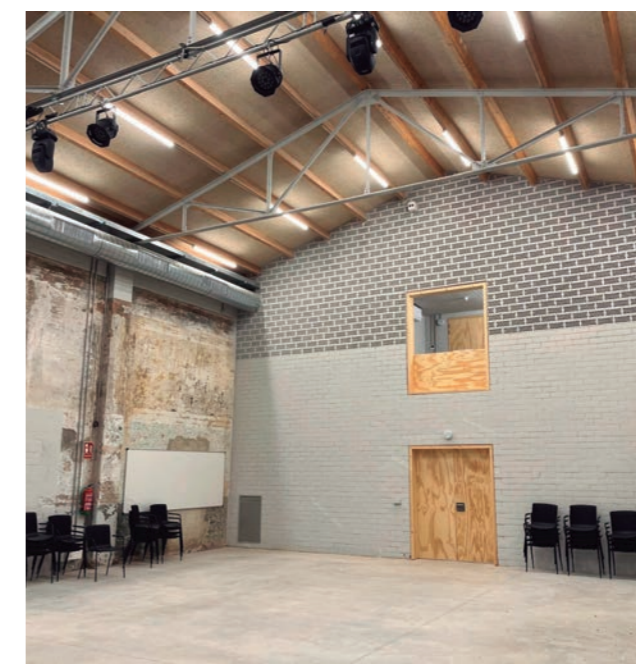
Precisamente, **reciben el nombre de XBloc**, en referencia directa a su forma, que busca **difuminar el impacto de las olas** con su efecto tridimensional. Port Fòrum es el **primer puerto de España que opta por ellos**, [...] porque su forma en X en vez del clásico bloque de hormigón cuadrado busca un **mejor encaje de las piezas**. "Proporciona mayor estabilidad utilizando **menos material**" [...], lo que permite **reducir un 40% el consumo de este material** y en consecuencia también de las **emisiones de CO₂** en la fabricación.

No obstante, fabricar y colocar 2.600 bloques gigantes no es una operación sencilla. Se empezó en el segundo semestre del año pasado. A medida que se van fabricando, las piezas se han ido depositando en un espacio habilitado al lado del pabellón de la Mar Bella, para irse encajando una a una en su lugar en el mar. "Se van entregando al ritmo que avanza la obra", explican desde Port Fòrum. Sin embargo, ese ritmo se ha ralentizado por el mal tiempo que ha caracterizado este último invierno, y **ante la llegada de nuevas piezas y la imprevista acumulación**, ha sido necesario **encontrar otro emplazamiento temporal**.

De un día para otro, en los grandes solares del plan urbanístico que rodea la nueva estación de alta velocidad de la Sagrera, junto al puente de Bac de Roda y hasta la calle Huelva, se han depositado un **mar de piezas de hormigón pertenecientes al dique**, se contabilizan cerca de **150 grandes bloques**. Descansan sobre un **lecho de gravilla**, habilitado para que las piezas no estén en contacto con el terreno, que podría encharcarse fácilmente con las lluvias. **"No estaba previsto tenerlas que almacenar en este punto**, el Ayuntamiento de Barcelona ha cedido este espacio durante unos meses", señalan desde Port Fòrum. La previsión es ahora avanzar de modo que **en septiembre ya no quede ninguna** de esas piezas fuera de su lugar. (*El Periódico*)

L'ESPAI 30 HA OBERT PER FI LES PORTES AL BARRI DE LA SAGRERA!!!

Després de més de divuit mesos d'obres de remodelació integral de les tres naus que en formen part, podem donar la benvinguda a un equipament nou per a la Sagrera.

Aquella aventura que va començar fa molts anys, a la fi del segle passat, amb l'impuls d'en Xavier Basiana i altres veïns i veïnes del barri de la Sagrera, es va consolidar el 2016 al voltant de les tres naus contínues a la Nau Ivanow: **La Guillot, L'Àbaco i La Ion**. Diferents entitats del barri es van constituir en federació, la **Federació d'Associacions Socioculturals de l'Espai 30, FASE30**, per gestionar-ho.

L'equipament de titularitat municipal ara és un espai que ofereix seguretat i comoditat. Alguns potser enyoraran l'autenticitat d'abans. Tanmateix el projecte ha pretès mantenir l'estructura i parts del que havia estat l'interior d'aquelles naus, per intentar fer que la memòria de la seva ànima es mantingui.

Serà un repte projectar l'Espai i la seva activitat al barri, als seus veïns i veïnes. Ha de ser un pol d'atracció perquè no només es pugui consumir cultura, sinó que tothom de la Sagrera el percebi com un lloc on desenvolupar i participar de la creació cultural a més d'on poder implicar-se en activitats que facilitin la vinculació a la comunitat i participar de propostes solidàries.

Efectivament, les associacions que en formen part de la FASE30 fa anys que conviden a tothom que tingui inquietud, curiositat, habilitat o simplement interès en tastar com és de satisfactori ser un agent creatiu de cultura o per establir llaços de solidaritat o socials tingui l'ocasió de participar-hi.

Estem convençuts que els temps actuals necessiten que la població pugui tenir espais públics on ser agents actius, tinguin l'edat que tinguin, l'orientació sexual que desitgin, l'origen d'on vinguin, les capacitats que en gaudeixin o en percebin, tant se val. Perquè el nostre capficament serà aconseguir un espai inclusiu i tolerant; respectuós amb les idees i les creences, però amb un límit clar: els drets humans i els de la infància; serem inflexibles amb els comportaments que suposin conductes d'assetjament o descansin en discursos d'odi implícits o explícits.

El lloc on es desenvolupa una activitat sociocultural és important, tanmateix encara més és què i com es desenvolupa. La participació democràtica de qui hi participi guiarà la nostra manera de fer.

Tenim l'oportunitat que a l'Espai 30, com dèiem, pugueu iniciar o continuar, activitats que ja estan consolidades a les diferents associacions que en formen part. Així, us podreu trobar amb diferents corals, grups de música instrumental, col·lectius de fotografia, experiències teatrals i altres arts escèniques com dansa o balls, participar en accions solidàries i altres de caire social, o exposar els vostres treballs plàstics; i també confiem que a mida que es vagi fent més gran el projecte, es pugui obrir amb un ventall més ampli d'horari perquè es puguin encabir altres propostes que ens aporteu.

Sereu benvingudes i benvinguts.

Àlex Vidal, president de FASE30

Quan a la Barcelona preolímpica es va construir el pont obra de Santiago Calatrava, que uneix la Sagrera i Sant Martí, aquest nou element arquitectònic va esdevenir icona de la modernitat del barri, mentre que l'element distintiu de la Sagrera d'abans seria l'antic **Pont del Treball**, el qual feia anys que avia unit la Sagrera amb els camps de la Verneda i Sant Martí. La construcció de la malaguanyada estació de mercaderies a partir de 1917 representaria un desgavell, ja que tallava les fibres del rec Comtal que regaven els camps, i feia desaparèixer antics camins com el de la Creu o el de Gramenet, a més de tallar l'accés a la parròquia de la Sagrera que llavors era a Sant Martí, al Fondal... Arran d'aquest fet, van haver plets i litigis des de 1914, quan començaren les expropiacions. Els litigants eren la Junta del Rec, presidida pel mestre d'obres Joaquim Ribera Cuadreny (autor de l'edifici de Ca la Filomena, al carrer Gran amb Pacífic), i grans propietaris com el Baró d'Albí, la Marquesa de Monistrol o el Comte de Sert, que obtingueren la construcció del Pont d'Espronceda i la promesa del Pont del Treball, així com de sifons per a les fibres, talussos sobre la via, etc. El Pont del Treball el va projectar el 1919 l'arquitecte gallec Eduardo Fernández Díaz, llicenciat per l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, i començaren les obres el 1921 per part de *Sociedad de Construciones y Pavimentos*. L'estructura va tenir dues peculiaritats: la primera, ser de bigues segons una tècnica molt en boga a Europa, sobretot a Bèlgica, anomenat sistema Vierendeel, i la segona, que va ser una obra de formigó, en un temps encara poc habitual, la qual cosa va provocar que en ser considerat poc estètic, les pilastres originals van ser recobertes de lloses de ceràmica. Tenia 20'3 metres d'amplada, 168 de longitud i nou ulls que anaven des dels 13,62 fins als 23,62 metres d'amplada (el seu pont germà, en el sistema Vierendeel, era sobre la Riera de Caldes a Santa Perpètua). El 29 de gener de 2012 es va obrir al trànsit un nou pas al final

del carrer Clara Zetkin i els primers dies de febrer va començar l'enderroc del pont nonagenari, ja que destorbava per a la futura estació ferroviària. Pont del Treball o Pont del Treball Digne? El nom original era el de **Pont de Sant Martí**, en la seva trajectòria un tram de carrer, al final de Garciaso (entre el carrer Gran i les vies ferroviàries) amb aquest nom, però nom era el pas a les indústries de Sant Martí, com Can Siseta (Vda de Francisco Vila) i les del Poblenou, es va popularitzar el nom de Pont del Treball fins a ser oficial. Això de Digne va ser un recurs de l'enginy municipal. El setembre del 2008, va venir a Barcelona per celebrar el 7 d'octubre, el Dia Mundial del Treball, el Secretari General de la CSI, *Confederació Sindical Internacional*, de la qual formen part els grans sindicats de tot el món, com UGT o CCOO, i com no tenien res per inaugurar, van canviar el nomenclàtor en un tram de 260 metres i van passar a anomenar-lo **Pont del Treball Digne** i així l'Alcalde i el Secretari General van fer-se la fotografia destapant una placa de vida efímera. Ara bé, per als sagrerencs de tota la vida continuava sent el Pont del Treball.

LES ÚLTIMES FIGUERES DE LA SAGRERA

Les figueres, **ficus**, són arbres mítics, esmentats a la Bíblia, als Evangelis i a mil històries medievals. Fa poques dècades moltes cases amb eixida, o barraques d'horta tenien la seva figuera, un arbre que fa bona ombra, fresca, i allunya males herbes, a part de donar uns fruits carnosos, madurs d'agost a octubre, molt preuats, que a més poden consumir-se secs la resta de l'any.

A la Sagrera, a l'antiga zona del Camp de la Creu, un topònim que avui ningú recorda i que ara s'identifica amb l'Estació que aquests passats dies han estat enderrocant, hi havia varies figueres. Algunes s'han perdut engolides per les eternes obres de la nova estació; altres encara resten en peu, però tot fa pensar que per poc temps.

Són uns arbres del gènere ficus, algun esplendorós, com el que emparava la tasca "Casa Paco", a la Baixada de la Sagrera, davant de la porta d'accés al recinte de l'estació, parada de transportistes, taxistes, carters i ferroviaris.

Altres d'aquestes figueres monumentals va servir d'aixopluc a aquell nucli reduït de barraquistes que porten més de vint anys al barri, des que van marxar les indústries pel Pla ferroviari, dècades abans que arribessin els assentaments massius dels darrers temps. Amb la intenció de publicar un article vindicant aquestes figueres, l'agost de 2022 en Xavier Basiana en va obtenir fotografies, però mai arribà el moment d'escriure l'article que, avui sí, veu la llum. Segurament nosaltres pensem que aquestes figueres les hem vist sempre, però no ens enganyem, les figueres són arbres de creixement ràpid i no viuen més enllà dels cinquanta o seixanta anys (a les fotografies dels anys vuitanta de "Casa Paco" l'esplendorosa figuera que ha sobreviscut a l'establiment ni es veu). Potser caldria pensar, i reivindicar, que en el futur, quan engegui la urbanització del parc lineal, entre els arbres plantats, les figueres, tan mediterrànies, tinguin un lloc ja que situades adequadament les arrels no constitueixen cap problema, malgrat la mala fama que alguns els atribueixen.

* Les dues fotografies han estat cedides per Xavier Basiana.

Km verd

No totes les fruiteries són iguals.
Aquesta és del teu barri.

Més gust. Menys quilòmetres.

Preu just: qualitat que es nota... i no es llença.

Som els teus veïns. Tracte personalizat.

Porta aquest flyer i t'emportes un detall de benvinguda

Vine, prova-ho... **932 779 754 / 626 926 436**
i decideix tu. **C/ Josep Estivill, 33**
@km.verd | www.kmverd.es

JOCS DE TAULA MODERNS

L'oca, el parxís o el Monopoly, tots aquests jocs ens resulten familiars, veritat? Segur que tots hem passat tardes d'infància o adulta, amb família o amics, jugant davant d'un taulell amb els daus a la mà. No obstant, en els darrers anys s'ha desenvolupat tota una nova onada de jocs, variats i atractius, que donen goig a famílies i amics. Són el que es denomina, en global, «jocs de taula moderns».

Al contrari que els jocs de taula clàssics, en els quals prima la senzillesa i l'atzar, en els jocs moderns l'estratègia, prendre decisions, les mecàniques immersives i evitar l'eliminació primerenca de jugadors prenen protagonisme.

Tot i que hi ha diverses classificacions, normalment els jocs de taula moderns es divideixen en dues grans categories:

JOCS COMPETITIU: Són els més coneguts, ja que s'assemblen més als jocs tradicionals. En ells, els jugadors competeixen entre ells per veure qui guanya. Alguns incorporen mecàniques de gestió de recursos o per fer la guita als altres jugadors.

Posem exemples de jocs competitiu moderns:

CATAN: Sense dubte, el rei dels jocs de taula, el seu nom original es «Colons de Catan». En ell, els jugadors han de fundar pobles i ciutats en una illa acabada de descobrir. Es pot negociar i intercanviar recursos amb altres jugadors. És ideal per iniciar-se en els jocs de taula, un bàsic per a famílies i amics, ja que es pot jugar a partir de 10 anys.

CARCASSONNE: Aquest joc s'assembla una mica al dòmino. En ell s'han de col·locar unes peces quadrades formant pobles, camins i camps, al mateix temps que se situen uns ninots anomenats *meeples*. Igual que l'anterior, és un joc senzill, molt visual i ideal per a adults i petits a partir de 7 anys.

JOCS COOPERATIUS: En aquest tipus de jocs, els jugadors van junts i s'ha de derrotar el propi joc, treballant junts per aconseguir tresors o derrotar criatures molt poderoses que podrien destruir el món. És una categoria de joc nova, però que cada dia té més aficionats.

Anem a repassar alguns jocs cooperatius populars:

L'ILLA PROHIBIDA: En aquest joc, els jugadors són exploradors que han de recuperar quatre tresors en una illa que s'està enfonsant. És un joc senzill i divertit, que permet la iniciació en els jocs cooperatius. A partir de 10 anys.

ARKHAM HORROR: El joc més conegut, basat en l'obra de l'escriptor nord-americà H. P. Lovecraft. En ell els jugadors s'han d'enfrontar a una criatura anomenada *Primigeni*, que, en cas de deslligar-se, podria destruir el món. És un joc complex, dirigit a jugadors a partir de 14 anys.

FILLERS: Els *fillers* són una subcategoria dels anteriors, amb la característica de ser jocs curts, com a molt de 30 minuts. Els *fillers* més habituals són de cartes, però es poden trobar *fillers* de tota mena. Fem un repàs:

VIRUS! El joc de taula modern espanyol més popular, on els jugadors han d'aconseguir que el cos estigui sa i fer els virus fora. L'edició actual, *Virus Marvel*, incorpora els superherois famosos pels còmics i el cinema. Un joc senzill, ideal per a tot tipus de gent a partir de 8 anys.

CUBIRDS: *CuBirds* és un *filler* en què s'han de fer estols d'ocells, els quals estan dibuixats amb petits cubs de colors, d'aquí el seu nom. De 2 a 5 jugadors, a partir de 8 anys.

PARTYS: una altra variació, els *Partys* o *Party games* són jocs pensats per a grups grans de gent. Aquí tenim un parell d'exemples:

DIXIT: En el *Dixit*, els jugadors han d'encertar una carta a partir de pistes en forma de frase o narració. Tot i que el mínim són 3 jugadors, amb expansions es pot arribar a 20. Tot i que és un joc molt senzill d'aprendre, la gràcia està en la imaginació dels jugadors. A partir de 8 anys.

HOMES LLOP DE CASTRONEGRO: En aquest joc d'identitats ocultes, els jugadors són camperols que han d'esbrinar quins són els homes llop que els estan matant. Un joc senzill, però pot ser una mica frustrant per a criatures. De 8 a 18 jugadors a partir de 10 anys.

I a tu, t'agraden els jocs de taula? Vols aprendre o introduir-te en aquesta afició? Si és així, vine a la **Llibreria Ulises!** Disposem d'una àmplia ludoteca, i a més fem quedades tots els divendres. Si vols entrar en el grup de WhatsApp de quedades, només has d'escanejar el QR que ve en aquest article. T'esperem!

Carlos Calzada, Llibreria Ulises, C/ Pacífic

TAULA DE DONES SÀVIES: LES CURES QUE SOSTENEN LA VIDA

Des del col·lectiu *La Sagrera en Femení* continuem impulsant espais de trobada i reflexió que posen al centre les experiències de les dones del barri. Un d'aquests espais és la **Taula de Dones Sàvies**, una activitat que, de manera periòdica, convida dones diverses a compartir les seves trajectòries vitals, professionals i comunitàries al voltant d'un tema proposat.

Aquesta iniciativa neix amb la voluntat de reconèixer i posar en valor sabers sovint invisibilitzats: els que sorgeixen de la vida quotidiana, del compromís social, de la vida professional i de l'experiència acumulada. Des d'una mirada feminista, la taula esdevé un espai de tertúlia i escolta activa on les històries personals ens ajuden a entendre millor els reptes col·lectius.

En aquesta sisena edició, el tema escollit ha estat **les cures**, un eix fonamental que travessa totes les etapes de la vida. Les convidades han estat la **Lluïsa Olivet i la Montse Reig, infermeres; la Ramona Figuerola, mestra; i la Clara Corbella, doctora**. També estava prevista la participació de la **Mònica Pincay, treballadora de cures**, que finalment no hi va poder assistir.

Les cures formen part essencial de la nostra existència. Des del moment que naixem fins al final de la vida, totes les persones necessitem ser cuidades. No obstant això, sovint només es fan visibles en situacions de gran vulnerabilitat, com la infància, la malaltia o la vellesa, quan en realitat són una constant en el nostre dia a dia.

Cuidar va molt més enllà de cobrir necessitats bàsiques. Implica acompanyar, escoltar, sostenir emocionalment i garantir les condicions materials que fan possible la vida. Malgrat la seva importància, el treball de cures ha estat històricament relegat a l'àmbit privat i domèstic, fet que ha contribuït a la seva desvalorització social i econòmica.

Durant la taula, va emergir amb força una idea compartida: el pes de les cures ha recaigut majoritàriament en les dones. Moltes vegades, aquest rol s'ha assumit com a natural, sense qüestionar-lo ni reconèixer-lo. Avui dia, tot i alguns canvis, aquesta realitat persisteix i s'ha vist transformada per la seva externalització cap a un sector sovint precaritzat, ocupat principalment per dones migrants.

Les participants van compartir vivències personals que evidencien la complexitat de cuidar. Des de l'atenció a familiars en diferents etapes de la vida fins a l'acompanyament professional en contextos de salut i educació, totes van coincidir en la diversitat de formes

que adopta la cura. Però també van posar sobre la taula una pregunta clau: **qui cuida a qui cuida?**

La necessitat de suport, reconeixement i espais de descans per a les persones cuidadores va ser un dels punts del debat. Quan la responsabilitat de cuidar recau sempre en les mateixes persones, sense una xarxa que sostingui, pot generar esgotament físic i emocional. Aquest fenomen, conegut com la **síndrome de la persona cuidadora**, posa de manifest que per cuidar bé també cal cuidar-se.

També es van abordar els aspectes més emocionals i psicològics de la cura. Cuidar sovint neix de l'empatia i l'afecte, però pot estar travessat per contradiccions, especialment en situacions complexes o relacions difícils. En alguns casos, el procés de cuidar pot esdevenir també una oportunitat per revisar vincles, comprendre millor l'altra persona o fins i tot sanar ferides del passat.

Un altre dels grans temes va ser la manca de reconeixement social del treball de cures. **Per què continua sent tan invisible?** Les participants van coincidir que aquesta invisibilitat està profundament arrelada en estructures socials que han considerat aquestes tasques com una responsabilitat privada, i no com un pilar fonamental del benestar col·lectiu.

Davant d'aquesta realitat, es fa imprescindible repensar com volem organitzar les cures com a societat. **Posar-les al centre** implica reconèixer-les **com un dret universal i una responsabilitat compartida**. Això passa per garantir condicions dignes per a qui cuida, repartir les tasques de manera més equitativa i construir xarxes comunitàries que facin possible una vida més justa i sostenible.

En aquest sentit, el barri té un paper clau. *Espais com la Taula de Dones Sàvies* contribueixen a teixir complicitats, a visibilitzar experiències i a generar consciència col·lectiva. **Parlar de cures és parlar de com sostenim la vida, però també de qui ho fa, en quines condicions i amb quin cost.**

Amb aquesta trobada, *La Sagrera en Femení* reafirma el seu compromís amb la construcció d'una comunitat més conscient, solidària i feminista. Perquè posar les cures al centre no és només una reflexió, sinó una aposta transformadora per al present i el futur del nostre barri.

Amanda C M

¿YA SABES DÓNDE HAY UN DESFIBRILADOR CERCA? SABER DÓNDE ESTÁ Y CÓMO UTILIZARLO SALVA VIDAS

FORMACIÓN EN SOPORTE VITAL BÁSICO: UN CURSO QUE SALVA VIDAS

Cada minuto cuenta **cuando una persona sufre una parada cardiorrespiratoria**. En esos primeros instantes, antes de que lleguen los servicios de emergencia, la actuación de quienes se encuentran cerca puede marcar la diferencia entre la vida y la muerte.

Por ello, conocer las **técnicas de Soporte Vital Básico (SVB)** y saber utilizar un **Desfibrilador Externo Automático (DEA)** no es solo una competencia sanitaria, sino un acto de responsabilidad y civismo.

En los últimos años, la instalación de desfibriladores en espacios públicos y privados ha aumentado significativamente (en el desglose listamos los **DEA que podéis encontrar en la Sagrera**).

Pero disponer de estos dispositivos no es suficiente si la ciudadanía no sabe utilizarlos. Con un **curso de 4-6 horas** adquirirás los **conocimientos prácticos** para actuar en caso de emergencia y aplicar técnicas de **reanimación cardiopulmonar (RCP)**. Esta formación es, por tanto, una herramienta clave para salvar vidas.

LA IMPORTANCIA DEL SOPORTE VITAL BÁSICO Y EL USO DEL DEA

Cuando el corazón deja de latir y la respiración se detiene, el organismo entra en parada cardiorrespiratoria. El daño cerebral comienza en pocos minutos. Por eso es fundamental forzar la circulación sanguínea y la oxigenación tan pronto como sea posible.

¿Cómo? En primer lugar, mediante la técnica de **Soporte Vital Básico**, que consiste en una combinación de maniobras sencillas para mantener la circulación sanguínea (masaje torácico) y la oxigenación (ventilaciones o, popularmente, técnica del 'boca a boca') hasta la llegada de los equipos sanitarios.

Y en segundo lugar, con la ayuda del DEA, un dispositivo que

analiza automáticamente el ritmo cardíaco y, si es necesario, administra una descarga eléctrica que puede restablecer el latido normal del corazón. Su uso es seguro, guiado por instrucciones de voz y fundamental dentro de la cadena de supervivencia, dado que es capaz de restablecer el latido del corazón.

CÓMO ACTUAR ANTE UNA PARADA CARDIORRESPIRATORIA EN ADULTOS

Ante una emergencia, mantener la calma y seguir una secuencia clara de actuación es fundamental. Lo primero es aplicar el **protocolo PAS: Proteger, Alertar y Socorrer**, por este orden.

Para **PROTEGER**, ubicaremos a la persona en situación de parada cardiorrespiratoria en un entorno seguro. A continuación, **ALERTAR**: llamar al 112 e informar de la situación y la ubicación para que envíe ayuda. Y después **SOCORRER**. Aquí entramos de lleno en la reanimación cardiopulmonar (RCP).

El proceso básico en personas adultas se resume en los siguientes pasos:

- **Comprobar la seguridad del entorno**

Asegurarse de que el lugar es seguro para la persona afectada y para quien presta la ayuda.

- **Valorar el estado de consciencia**

Hablarle en voz alta y sacudir suavemente sus hombros para comprobar si responde.

- **Pedir ayuda y activar el sistema de emergencias**

Si la persona no responde, llamar al 112 o pedir a otra persona que lo haga. Solicitar también un DEA si hay uno disponible cerca. En el despiece podéis ver la ubicación de DEA en la Sagrera.

- **Comprobar la respiración**

Observar si respira con normalidad durante un máximo de 10 segundos. Si no respira con normalidad

- **Iniciar compresiones torácicas**

- Si la persona no respira, colocar las manos en el centro del pecho, y previamente nos aseguraremos de que está sobre una base firme (que no esté sobre una cama, por ejemplo).

- Realizar compresiones fuertes y rápidas (entre 100 y 120 por minuto).

- Permitir que el pecho se eleve completamente entre compresiones.

- **Combinar compresiones y ventilaciones**

Si se tiene formación, realizar ciclos de 30 compresiones y 2 ventilaciones.

- **Utilizar el DEA**

Encender el dispositivo y seguir sus instrucciones de voz hasta la llegada de los servicios sanitarios.

La formación específica es fundamental para aplicar este protocolo de la forma correcta. Y hacerlo, salva vidas.

Cómo actuar en lactantes

La reanimación en bebés menores de un año presenta algunas diferencias importantes debido a sus características fisiológicas. El procedimiento básico es el siguiente:

- **Comprobar la respuesta del lactante**

Estimular suavemente, por ejemplo, tocando la planta del pie.

- **Pedir ayuda y llamar al 112**

Si se está solo, se recomienda iniciar la reanimación durante aproximadamente un minuto antes de realizar la llamada.

- **Valorar la respiración**

Observar movimientos torácicos y signos respiratorios normales.

- **Iniciar compresiones torácicas**

- Utilizar dos dedos en el centro del pecho, justo por debajo de la línea que une los pezones.

- Realizar compresiones a un ritmo de 100 a 120 por minuto.

- La profundidad debe ser aproximadamente un tercio del tamaño del tórax.

- **Realizar ventilaciones**

Cubrir con la boca la nariz y la boca del lactante y realizar insuflaciones suaves.

- **Continuar la secuencia 30:2**

Mantener la reanimación hasta la llegada de ayuda especializada o hasta que el bebé recupere signos vitales.

FORMACIÓN SANITARIA DESDE LA BASE

Conscientes de la importancia de estas competencias, todos los alumnos del Ciclo Formativo de Grado Medio de **Curas Auxiliares de Enfermería** de SAM Claret realizan formación específica en Soporte Vital Básico y manejo del DEA, en un curso eminentemente práctico de 5 horas de duración, impartido por profesionales altamente cualificados y bajo la supervisión del

Hospital Sant Joan de Déu.

Este aprendizaje forma parte esencial de su preparación profesional y les permite adquirir habilidades prácticas que pueden aplicar tanto en el ámbito sanitario como en la vida cotidiana.

CURSO SVB - DEA ABIERTO A LA CIUDADANÍA

En realidad, cualquier persona puede convertirse en el primer eslabón de la cadena de supervivencia. Por este motivo, SAM Claret tiene previsto abrir nuevas convocatorias del curso dirigidas a la ciudadanía en general.

Estas formaciones se celebrarán en Barcelona a partir del mes de octubre de 2026 y estarán orientadas a proporcionar conocimientos prácticos y accesibles para cualquier persona interesada en adquirir habilidades para actuar ante emergencias vitales.

UNA SOCIEDAD MÁS PREPARADA SALVA MÁS VIDAS

Cuando ocurre una emergencia, la ayuda más importante es la que llega primero, y esa ayuda puede estar en manos de cualquiera de nosotros.

Por eso la formación en Soporte Vital Básico es tan importante: empodera a la ciudadanía, reduce el miedo a intervenir y aumenta las probabilidades de supervivencia en casos de parada cardiorrespiratoria. Es, en definitiva, una formación que salva vidas.

DESFIBRILADORES EN LA SAGRERA

https://openaedmap.org/es/#map=17/41.421277/2.186617&node_id=462685385

- Estación de Metro La Sagrera (L1, L5, L9 Nord, L10 Nord): cuenta con DEA en andenes o zonas de vestíbulo como parte del programa de cardioprotección de TMB (Transports Metropolitans de Barcelona).

- Zona Avinguda Meridiana / Sagrera: se han registrado DEA en las cercanías de la Avinguda Meridiana.

- Centros de Salud: el Centre d'Atenció Primària (CAP) La Sagrera (en la calle Garcilaso) y otros centros de atención cercanos suelen contar con estos equipos.

Un cop efectuat el veredict del concurs Agustí Umbert, anunciem la inauguració de l'exposició i el lliurament de premis, el proper 7 d'abril a les 18h al Centre Cívic La Barraca.

Hem fet una sessió de fotografies d'estudi amb el grup Alianza Artes Marciales que s'exercita a la Nau Bostik. Ha estat una grata experiència en què els membres del club de taekwondo a més de passar-s'ho molt bé, s'han pogut sentir models per un dia.

J.M. Gonzalo

Amb l'objectiu de portar la fotografia a nous escenaris, vam decidir crear una sessió de fotos al bar Lips, acollidor establiment d'ambient rocker que oferia un magnífic i original espai per a una interessant jornada fotogràfica amb model.

El passat 26 de febrer, i organitzada pel nostre company Manuel Muñoz, vam fer una sortida fotogràfica a l'Associació Astronòmica de Sabadell.

Hi van participar més de 30 persones que van poder conèixer en detall les explicacions dels responsables del centre i, alhora, interactuar amb els equips allà instal·lats.

Iniciem també un curs de formació a *Lightroom* a partir del 10 d'abril fins al 19 de juny al Centre Cívic La Barraca. Durant 10 sessions d'hora i mitja cadascuna, ens endinsarem en l'ús d'aquesta eina potent per al revelat i la gestió de fotos.

El proper dia 5 de maig s'inaugurarà a la Nau Bostik l'exposició de Josep Lluís Roig titulada "Passejant per la Sagrera II" en homenatge a la seva mare que el dia 1 de maig hauria complert els 100 anys

Foto de Josep Lluís Roig

Visita nuestra web
Associació PhotoSagrera
www.photosagrera.com

Compra - Venda - Lloguer - Gestió Patrimonial

Agencia Inmobiliaria Núm. 3002 BCN
Registre d'Agents Inmobiliaris de Catalunya Núm. 49146

Administrador Finques Col·legiat
Col·legiat Núm. 49145

Col·legiat Núm. 3002 BCN

Montse Garrido
Departament comercial

Borriana, 1-13, entr. 1º, esc. B
08030 Barcelona
(cantonada Gran de Sant Andreu, 92 - Fabra i Puig)

93 346 72 11
comercial@fincas-sanandres.com
www.fincas-sanandres.com

ADVERTÈNCIA DE CONFIDENCIALITAT: Aquest missatge i els documents que, en el seu cas, porti annexats, va dirigit exclusivament al seu(s) destinatari(es) i pot contenir informació privilegiada i confidencial. L'accés a aquesta informació per altres persones diferents a les designades no està autoritzat. Si vostè no és el destinatari indicat, queda notificat que l'ús, divulgació i/o còpia sense autorització està prohibida en virtut de la legislació vigent. Si ha rebut aquest missatge per error, per favor li preguem que ho comuniqui immediatament al remitent via fax o e-mail i procedeixi a la seva destrucció.

ADVERTENCIA DE CONFIDENCIALIDAD: Este mensaje y los documentos que, en su caso, lleve anexos, se dirige exclusivamente a su(s) destinatario(s) y puede contener información privilegiada o confidencial. El acceso a esta información por otras personas distintas a las designadas no está autorizado. Si usted no es el destinatario indicado, queda notificado que la utilización, divulgación y/o copia sin autorización está prohibida en virtud de la legislación vigente. Si ha recibido este mensaje por error, por favor le rogamos que lo comunique inmediatamente al remitente via fax o e-mail y proceda a su destrucción.

ESCOLA CLUB PATÍ CONGRÉS

www.cpcongres.cat

PATINATGE ARTÍSTIC

Instagram: cpcongres

cpcpatinatge@gmail.com

HOQUEI PATINS

Victor Cruz/Marta Montoya

Tel: 666 73 13 00 / 601 06 47 65

info_hoquei@cpcongres.cat

HOQUEI PATINS: EL PRIMER MES GRATUIT!

QUÈ FEM?	NECESSITEM MATERIAL?	NO SERÀ MOLT PETIT?	QUI ESTÀ PER ELLS?	JUGUEN PARTITS O PARTICIPEN A CAMPIONATS?
Ensenyem als petits a patinar i a jugar a hoquei en clau de lleure, però també esforçant-se	Només heu de portar la roba d'esport, tota la resta de material per iniciar-vos us el deixarem al club	L'edat habitual en que convé iniciar-se a patinar és de 4 anys	Inicialment fins que s'aguanten dempeus un sol monitor i després un rati aproximat d'un monitor per 8 nens	És una etapa d'introducció i no es competeix, però podran participar a trofeus amistosos i exhibicions si els hi ve de gust

Fincas e Inmuebles Sagrera

93 274.03.03

Passeig Fabra i Puig, 10, 1r, 2a

• Al vostre servei a **SANT ANDREU i LA SAGRERA** •

• Gestió eficaç i amb transparència •

• Tracte personalitzat •

Cerquem CASES i PISOS per als nostres clients

L'èxit de la vostra compra-venda és el nostre objectiu, aconseguir aquest objectiu és el nostre èxit.

Biblioteca La Sagrera - Marina Clotet

AUSTEN, Jane. Afectuosamente tuya, Jane Austen. Cartas selectas. Renacimiento, 2025. 214 pàgines.

Aquest llibre és molt més que un simple compendi de cartes: és una finestra directa a la intimitat de Jane Austen. A través d'aquesta recopilació —centrada principalment a la seva correspondència amb la seva germana Cassandra— accedim a una veu autèntica, espontània i lliure dels filtres propis de la ficció literària. Apareix una Jane Austen vital, irònica, observadora i profundament humana. Les seves cartes transmeten alegria, energia i una intel·ligència aguda, alhora que deixen entreveure la seva confiança en si mateixa i la seva sensibilitat artística. El contingut, seleccionat amb cura per Amparo Llanos, aporta, a més, un valor documental notable. Ofereix un retrat detallat del seu entorn familiar i social, així com de les seves opinions sobre la societat de la seva època. Aquest enfocament converteix el llibre en una peça clau per comprendre el context en què van sorgir les seves obres més conegudes.

BOSCH, Àlex. Les coses que t'hauria volgut dir. La Campana, 2025. 188 pàgines.

Què passa amb les paraules que es queden a la punta de la llengua durant dècades? Àlex Bosch ens submergeix en una història tan quotidiana com punyent sobre el pes del silenci. A través d'en Lluís, un home atrapat en la inèrcia d'una vida convencional, l'autor explora l'impacte d'un retrobament inesperat amb la Cristina, el seu primer amor. La novel·la no és només un viatge a la nostàlgia adolescent, sinó un mirall que ens interpel·la directament: som on volíem ser o on ens han portat les nostres pors? Amb una prosa àgil i una gran sensibilitat per capturar les fragilitats humanes, Bosch construeix un relat sincer sobre les segones oportunitats i la necessitat vital de tancar ferides obertes. Una lectura captivadora que recorda que, de vegades, el passat torna no per quedar-se, sinó per ajudar-nos a entendre el present.

LEMA, Bea. El cuerpo de Cristo. Astiberri, 2023. 174 pàgines.

'El Cuerpo de Cristo' de Bea Lema, és la declaració d'amor d'una filla a la seva mare, a la qual ha de cuidar sent massa jove, però també és el retrat tràgic i universal d'una dona tancada en el seu paper de filla, mare i esposa en una Espanya patriarcal, pobra i catòlica. Les sorprenents il·lustracions i brodats

d'aquesta obra innovadora, arriscada en el formal, amb textures i composicions que transcendeixen les tècniques més utilitzades sense renunciar a l'ús de l'humor i a una mirada poètica, la converteixen en un gaudi per a la vista i un goig per a les emocions.

SALSETES, Pep. De l'hort al plat, o com menjar bé tot l'any. Rosa dels Vents, 2024. 226 pàgines.

Amb la clarividència i el bon humor que el caracteritzen, en Pep Salsetes ens convida a reviuire una cuina estacional i popular, a favor de la sostenibilitat, el producte local i la gresca. En aquesta veritable «bíblia» del nostre patrimoni culinari més genuí hi trobareu un centenar de receptes recollides

per tradició oral de mestresses de casa, plats en perill d'extinció i àpats associats a les festivitats de la nostra terra que fan venir saliva i ens retornen el sentit primordial de la cuina: alimentar-nos i xalar.

Horari de la biblioteca:

Dilluns: de 15,30 a 20h.
Dimarts, dimecres, dijous i divendres: de 9,30 a 13,30h. i de 15,30 a 20h. Dissabtes de 10 a 14h

Biblioteca La Sagrera-Marina Clotet

C/ Josep Soldevila, 9
08027 Barcelona
Tel 93 340 86 75
b.barcelona.mc@diba.cat
www.bcn.cat/biblasagrera

MISTERIS DEL DISTRICTE LA PLACETA MISTERIOSA

Han aparegut aquests cartells pel barri amb aquest lema tan sorprenent com misteriós: **"Tornem a la placeta"**

Sense especificar res més, no diu de quina placeta es tracta, com si en el barri només n'hi hagués una, però, és clar, com que esmenta la Biblioteca es deu referir a la mini placeta que hi ha al davant. Però no l'han fet més gran, com sorprenentment anuncia el cartell, ja que de moment, i per no se sap quants anys, el que evita que sigui més gran és la tanca de les eternes obres de l'AVE. I sí, com a plaça pública, està oberta a tothom, que jo sàpiga no hi ha limitacions, però no hi cap gaire gent, potser a mesura que hi va arribant gent, la placeta es va engrandint per art de màgia, i llavors hi cap molta més gent que la que diu la Guàrdia Urbana quan comptabilitza les reunions a l'aire lliure dels ciutadans.

El cartell tampoc diu res de qui és que torna, per tornar s'ha d'haver marxat, i en el barri tots els que han hagut de marxar no n'ha tornat ni un, potser aquest és el gran motiu per penjar els cartells, anunciar que, contràriament al que és habitual, algú ha aconseguit tornar al barri.

A quin barri? ens preguntarem. Si bé és cert que surt el nom de "Biblioteca la Sagrera", no hi ha cap més referència al nostre barri, i en les imatges al·legòriques es veuen clarament les arcades de la plaça del Mercadal de Sant Andreu, ho diu molt clar al peu del cartell a l'esquerra. Convindreu amb mi que no hi ha cap imatge genuïnament sagrerenca, per tant, és ben possible que sigui qualsevol placeta de St. Andreu.

És cert que a la dreta hi ha algun dibuix estrany, però sembla més la marca de la impremta o alguna cosa similar, la veritat és que s'intueixen unes lletres, però impossible llegir-les tot passant pel carrer, segurament no deu ser res important.

Es tracta d'una convocatòria de "rave" encoberta, sols interpretable pels iniciats?

SEID (Sagrerenc Estranyat i Desconcertat)

La Fàbrica de la Sort LOTERÍAS

RECEPTOR: 272 LA SAGRERA (BARCELONA)

PUNT DE VENDA OFICIAL

ESTEM A:

SEGUEIX-NOS A INSTAGRAM:

ESCANEAJA EL CODI I ENTRA A LA WEB!

UBICACIÓ

C/ Garcilaso 39
08027 Barri de La Sagrera
Barcelona

ATENCIÓ AL CLIENT

934 085 988
620737497

EL NOSTRE HORARI

L-V 09:00 - 13:30h
16:30 - 20:00h
SAB 09:30 - 13:00h

HA MORT ANNA MARIA CASANOVA

El Diumenge de Rams, 29 de març, ens arribava la notícia de la mort d'Anna Maria Casanovas, als 52 anys, en no poder superar una sobtada malaltia, i al dia següent, en Joan Pallarès li dedicava aquestes paraules en **La Sagrerina**, a les quals des del **Tota la Sagrera** ens afegim, mostrant el nostre condol públic.

Anna Maria Casanovas i Català era una sagrerenca nascuda a Lleida el 10 de maig de 1973, molt activa en la vida cultural i social de la Sagrera, sempre compromesa en tasques de voluntariat, des de Càritas al Banc d'Aliments, com en iniciatives de la gent gran o de qualsevol mena, sempre molt sensible en temes de solidaritat i de les dificultats humanes.

També durant molts anys ha estat membre de la Coral de la Parròquia de Crist Rei i en els darrers vint anys havia publicat diversos llibres, en especial de poesia, uns poemes que reflectien sempre temes solidaris, la malaltia, la solitud, les dificultats de la vida, alhora que eren tendres i plens de valors positius.

Els seus escrits i poemes apareixien sovint a la revista **Tota la Sagrera**, també formava part del grup de lletraferits local de **La Sagrera es mou per les lletres**, i algunes vegades signava els seus poemes amb el seu segon cognom, el de Català.

Discreta i humil, mai figurava en primer pla, sempre agafava les feines menys grates i vistoses; colpida per la malaltia, havia tingut alguns problemes de salut al llarg de la seva vida, però era una persona vitalista i amb ganes de viure i molta simpatia.

Sovint visitava la seva Lleida natal i sempre en seguia les festes i costums; igualment, i malgrat els anys a la Sagrera, sempre va conservar el seu accent de ponent en la parla.

Entre els seus darrers llibres, "Se Vende", que es va presentar el 2019, contenia un poema colpidor, "Mentre dorms", referit a la malaltia d'Alzheimer. Amb el seu darrer llibre, presentat el novembre del passat 2025, escrit juntament amb Núria Girabal i titulat "Relats amb cor", d'històries de persones amb cardiopaties, dedicava els seus guanys a l'AACIC, entitat dedicada a les cardiopaties congènites.

La cerimònia de comiat va tenir lloc al Tanatori de Sant Andreu, i volem transmetre el nostre condol al seu company i familiars, i sense dubte diem que tots els amics i el món de les lletres a la Sagrera la trobarem a faltar. DEP

Hem volgut introduir amb aquestes paraules l'última col·laboració de l'Anna Maria amb aquesta revista. De fet, només dos dies abans de la seva mort comentàvem com calia presentar aquesta narració, la qual parla del pas del temps i de com de ràpid deixem de gaudir de moltes coses que ens envolten, en especial les que més estimem. Sembla un títol premonitori, i amb aquesta història volem fer un darrer homenatge a l'Anna Maria i a la seva generositat, tant amb el Tota la Sagrera com amb el barri on portava anys vivint. Gràcies!

Bareche
Creadors pastissers

Bcn f t i M R B

C/Sant Antoni M^aClaret, 484
(Cantonada C/Hondures)

Farmàcia **Anna Lloberas**

Horari:
De dilluns a divendres
8.30h a 21h
Dissabtes de 9h a 14h

Cl Hondures, 65
08027 Barcelona
telèfon 933 499 070

PERRUQUERIA
MAR-I-BEL

Tel. 93 352 29 63

C/ Sant Antoni Ma Claret, 474, 1r 2a
08027 Barcelona

Fes publicitat,
fes barri !

EL PREU DEL TEMPS

El rellotge del seu pare no era gaire bonic. El metall estava una mica gastat i el vidre tenia petites ratlles. Però feia un so que ell coneixia des de sempre.

Tic. Tac. Tic. Tac.

Quan era petit, aquell so omplia la casa. A la nit, quan tot quedava en silenci, el sentia des del llit. Era un so tranquil, com si la casa respirés lentament.

El seu pare deia sovint:

—Escolta'l bé. El temps parla així.

Ell reia i no li feia gaire cas. Per a ell, el temps era una cosa infinita. Pensava que sempre n'hi hauria més. Més dies, més estius, més moments.

Però els anys van passar. La vida es va omplir de presses. Cada matí començava igual. El despertador sonava, ell s'aixecava corrents, es vestia de pressa i sortia cap a la feina. El dia passava entre pantalles, reunions i trucades.

Sempre hi havia alguna cosa urgent. Sempre hi havia alguna cosa pendent. I cada nit arribava a casa cansat, amb el cap ple de soroll. Llavors, en el silenci del pis, tornava a sentir el rellotge del seu pare. Tic. Tac. Tic. Tac.

Aquell so que abans era tranquil ara li semblava diferent. Li recordava que el temps passava. Que cada dia desapareixia sense que ell gairebé se n'adonés.

Una nit, assegut a la cuina, va mirar el rellotge llargament. Va pensar en una cosa estranya. Potser la seva vida anava massa de pressa perquè sempre estava pendent del temps. Potser, si el temps deixava de perseguir-lo, tot seria diferent.

L'endemà al matí va agafar el rellotge del seu pare. El va tenir a la mà una bona estona. Va notar el pes fred del metall. Va escoltar el tic-tac.

Durant un moment va dubtar. Però finalment va sortir de casa. Va caminar fins a una botiga d'antiguitats. El propietari era un home gran amb ulleres gruixudes i una veu molt suau. Va deixar el rellotge damunt del taulell.

—El vull vendre —va dir.

L'home el va agafar amb molta cura. Va escoltar el tic-tac, va mirar les agulles, va obrir la tapa. Després va dir un preu.

No era gaire alt. Però tampoc era poc.

Ell va pensar que aquells diners li donarien una mica de llibertat. Un respir. Una manera de viure amb menys pressa. Va assentir. El rellotge es va quedar a la botiga.

Quan va sortir al carrer, va sentir una sensació estranya. Com si alguna cosa s'hagués trencat i alhora s'hagués alliberat.

Va caminar sense mirar l'hora. Per primera vegada en molt de temps no tenia cap rellotge a sobre. La ciutat semblava diferent.

Va veure coses que feia temps que no veia. Un nen rient mentre corria darrere d'un colom. Una dona gran regant les plantes del balcó. El sol de la tarda pintant els carrers amb una llum daurada. Va arribar a un parc i es va asseure en un banc. Va respirar profundament.

La tarda era tranquil·la. El vent movia suaument les fulles dels arbres.

Durant una estona llarga no va pensar en res. Només estava allà. I per primera vegada en molt de temps va sentir una mica de calma. Va pensar que potser havia fet bé. Que potser vendre el rellotge havia estat una manera de recuperar una part de la seva vida.

El sol va començar a baixar. La llum daurada es va tornar taronja. Després vermella.

El parc es va anar buidant. La tarda es va convertir en vespre. I en aquell silenci que creixia lentament, va notar una cosa. El seu cor. Batejava dins del pit.

Bum. Bum. Bum.

Va tancar els ulls. De sobte va entendre una veritat que li va travessar l'ànima.

Podia vendre un rellotge, però no podia vendre el temps. El temps continuava passant igual. Sense demanar permís. Sense esperar ningú.

Cada batec del seu cor era un segon que marxava. Cada segon era un tros de vida que ja no tornaria.

Va recordar el seu pare assegut a la sala, llegint mentre el rellotge feia tic-tac al costat. Va recordar la seva veu.

—El temps és el més valuós que tenim.

Ara ho entenia.

Va mirar el cel, que ja era gairebé negre. I de sobte va pensar una cosa que li va fer mal al pit. L'última vegada que havia abraçat el seu pare... tampoc tenia temps. L'última vegada que li havia dit "ja parlarem amb calma"... tampoc tenia temps. L'última vegada que havia pensat "ja vindré un altre dia"... tampoc tenia temps. Però el temps sí que havia passat. I aquell altre dia... mai havia arribat.

El vent de la nit li va tocar la cara. Va respirar profundament, però aquesta vegada l'aire li va semblar més pesant.

Va entendre una cosa terrible i preciosa al mateix temps. El temps no és el que marca un rellotge. El temps són les persones. Són les paraules que diem. Les abraçades que donem. Els moments que decidim viure abans que sigui massa tard.

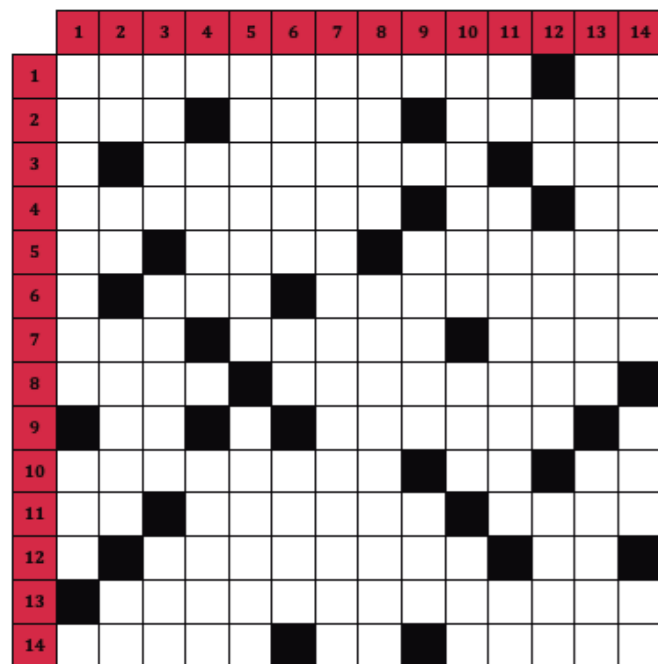
Es va aixecar lentament del banc. La ciutat estava gairebé en silenci. Va començar a caminar cap a casa amb passos tranquils.

Ja no tenia el rellotge del seu pare. Però encara sentia el seu cor. Bum. Bum. Bum.

I amb cada batec entenia una mica més clar el que el seu pare havia intentat dir-li tota la vida. Que el temps no és infinit. Que els dies passen. Que les persones que estimem no hi seran sempre. I que un dia, sense adonar-nos-en, escoltarem el silenci... i entendrem que el temps que més valia era aquell que no vam saber regalar.

Anna Maria Casanova i Català (in memoriam)

ELS MOTS ENCREUATS DEL TOTA LA SAGRERA

HORIZONTALS 1.- En dues paraules, la Barraca des del 1982. Aliment de Pardo Bazán. **2.-** Carrer francès. Capital noruega. Tapajuntes que no engreixes. **3.-** La més comuna a Filipines. Sobresurt. El cor del delineant. **4.-** El faries caure atacant-lo per l'esquena. Divinitat de la Sagrera. Dígraf del Mossèn Juliana. **5.-** Separades pel taxi. Malaltia que s'agafa millor en anglès. Han perdut el gust i l'aroma original. **6.-** Repetida a la Sagrera. La part més oficial de l'oboè. A la Sagrera és Meridiana. **7.-** So repetit que, amb lògica, esdevé respectuosa amb el medi ambient. Ensetinar sense límits. Fugen sense cap. **8.-** Ferir-te sense actuar. La gran cita anual de les escoles del barri a la plaça dels Jardins d'Elx, enguany el 12 d'abril. **9.-** L'illa no té cor. La primera de Felip segon. Neix a la plaça Masadas i desemboca a Portugal. A Cardenal i a Tedeschini. **10.-** Segador. Premi Nobel

SOLUCIONS

U	O	L	P	S	E	T	V	S	A	L	S	14	
O	M	S	E	R	E	R	A	G	V	S	V	13	
E	D	S	E	D	G	V	A	R	M	A	L	12	
R	G	A	S	L	N	A	R	E	A	R	O	11	
U	V	E	O	L	O	R	E	R	B	R	V	10	
D	T	I	T	R	C	O	R	F	A	V	I	9	
S	O	N	O	S	E	R	E	F	E	T	E	8	
N	G	U	N	I	N	T	E	S	O	C	O	7	
V	D	U	G	N	I	V	A	E	O	B	R	6	
S	I	C	N	A	R	P	I	G	R	I	X	5	
S	S	V	A	R	V	A	B	V	A	T	R	4	
E	N	I	V	A	T	N	U	P	S	D	E	3	
V	A	P	C	I	V	I	C	E	R	E	N	2	
14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

japonès. Ocell d'or. **11.-** El metall més preuat de Torroella de Montgrí. La Concepció que travessa la Sagrera. La Sagrera va deixar d'existir. **12.-** Repetida a Coll. En combinació m'agrades com unes pedres precioses. Si abandona el pàdel és un pal. **13.-** En poques paraules, moviment veïnal que acaba lliscant per la darrera columna. **14.-** Si el fem, arribarem tard. Té existència al capdavant de les Açores. Acompanya en Berenguer fins a Sant Andreu.

VERTICALS 1.- Parròquia sagrerena en dues paraules. Cargol que surt barat jugant al futbol. A Josep i a Estivill. **2.-** Jo a Portugal fins i tot abans d'ingressar a la Unió Europea. Ja no va amb mi. Alletar. Nota de Monlau. **3.-** Progressi a l'aigua. Acció pròpia del bàsquet i impròpia a les urnes. No n'hi ha cap que per bé no vingui. **4.-** Carrer sense sortida. Rego malament i, per tant... La tònica de la Sagrera. Tercer monarca del Regne del Nord d'Israel que veiem quan es troba a Sagrera amb Coll. **5.-** Cares. En pot ser un ou o un cavall. **6.-** El Trenta el trobem a Hondures. Fe que puja muntanyes. Sobreaguts sense límits. **7.-** Entitat esportiva que va sobre rodes i que, en tres paraules, acaba lliscant, mai millor dit, per la darrera filera. **8.-** Amb un camp es coronaria com vencedora. Acolorides, com les flors d'aquesta primavera. **9.-** És baixa a Vallès i Ribot. Singular a Clara Zetkin. Mariner manc que ens remet a un municipi del Solsonès. La part més sinistra del destraler. **10.-** Precipitaran sense demanar-ho. Mot alterat. Coneix. **11.-** Els límits de Costa Rica. Tothom vol evitar passar-ne a finals de mes. Separades per la Sagrera. **12.-** Arbre que a Felip II trobem capgirat. Rapa de frare. Va quedar relegada per la fibra per no ser prou ràpida. **13.-** Així acaben la majoria de flors. Agemolir-se a mitges. **14.-** Ensuma panxa enlaire. Gens tou a Hondures. A Berenguer de Palou pot ser, precisament, dur o passat per aigua.

El dia 25 de març ens despertàvem amb una notícia impactant: 200 persones, aproximadament, eren desallotjades dels assentaments a tocar del Pont del Treball/Carrer Clara Zetkin. 200 persones eren expulsades de l'habitatge on vivien, sí, perquè no tenien més lloc on anar, perquè feia temps que vivien allà o perquè havien arribat feia molt o poc, expulsades anteriorment d'altres assentaments. Una notícia que recordava el desembre de l'any passat, abans de les vacances de Nadal, quan més de 400 persones eren desallotjades del B9, un antic institut abandonat a Badalona. Els respectius governs de cada ciutat, el PP i el PSC, utilitzaven arguments similars: seguretat de les integrants, salubritat de l'espai, inseguretat veïnal, en definitiva, actuacions que "beneficien" a tothom, tant a qui hi viu per allunyar-los del perill de viure allà, com dels barris, fent fora delinqüents i "camells" que venen droga. Però res més lluny de la realitat, de debò, res més lluny de la realitat, repetim, res que s'allunyi més de la realitat.

Per altra banda, posterior al desallotjament, la regidora del districte de Sant Andreu deia, referint-se a un informe fet pels bombers: "Ens alertava d'un risc imminent i de fer un desallotjament amb caràcter d'urgència" i, en unes altres declaracions, Mònica Martínez, consellera de Drets Socials i Inclusió de la Generalitat de Catalunya, afegia: "Hi ha un ajuntament que està complint les seves competències en l'àmbit del sensellarisme", en unes declaracions que comparava la gestió de l'Ajuntament de Barcelona al de Badalona en la gestió del B9. De nou, res més lluny de la realitat.

Els desallotjaments, tant el del B9, com el del Pont del Treball, com qualsevol altre assentament, o com l'imminent desallotjament dels assentaments d'ADIF, responen exactament al mateix i són un exemple d'una mateixa situació i gestió: que la classe treballadora té un gran problema d'accés a l'habitatge, que el barraquisme és la cara més crua de la crisi de l'habitatge, i que tot això té lloc perquè aquest sistema cau a trossos i els polítics només saben posar pedaços. No, no es desallotja per salubritat o seguretat, es desallotja perquè hi ha uns interessos al darrere, en les obres de l'AVE, en expulsar la pobresa, i en continuar fent de Barcelona una ciutat aparador, és a dir, que els mateixos de sempre, polítics, fons d'inversió, rendistes, i empreses es puguin continuar enriquint a costa de la misèria de la classe treballadora. Perquè les persones que viuen als assentaments

DESALLOTJAMENTS A LA SAGRERA

són part de la classe treballadora i tenim més en comú amb elles que amb qualsevol polític o rendista. Perquè sostenen part dels circuits econòmics amb la seva feina i perquè juguen un paper en tot aquest engranatge capitalista. I això és una expressió del racisme estructural necessari per al capitalisme. Així que sí, el possible desallotjament que ve, el desallotjament del B9, el de Zona Franca, el de Vallcarca o el del Pont del Treball i tots els altres que hi ha hagut i hi haurà, formen part de la mateixa lògica i no són gestions diferents. Perquè, a més a més, al contrari del que diu la consellera, l'administració NO ha complert amb el seguiment necessari ni l'esgotament de les vies per oferir una alternativa abans del desallotjament, tal com dicten la llei per la no discriminació i la igualtat de tracte, així que no, l'ajuntament no està complint amb les seves competències, ja que, a més a més, se salten les seves pròpies lleis.

Què diríeu si fes més de vint-i-cinc anys que viviu al carrer? Què diríeu si tot i haver treballat i cotitzat més de vint anys us veieu privats de treballar per discapacitat i la pensió no arriba per pagar un habitatge? La misèria que sembren amb les seves polítiques classistes i racistes només podrà trobar solució en la nostra organització. Què vol dir haver de pagar aproximadament 1.000 € per un lloguer de pisos de protecció oficial? Què volen dir pisos de luxe inassolibles per a les persones de la Sagrera? Què vol dir que el preu de la vida pugui i tot això erosioni el nostre poder adquisitiu? Tot això vol dir que aquest és un sistema que cau a trossos, que les obres de l'AVE són un projecte gentrificador que servirà als mateixos de sempre per enriquir-se gràcies a la nostra misèria, i que no podem continuar permetent aquesta situació.

Per aquest motiu, el Sindicat d'Habitatge de la Sagrera, confederat a la COSHAC, afirmem que la lluita col·lectiva com a classe és l'única solució que tenim als nostres problemes; que els partits són incapaços de donar una solució; que només amb les nostres mans i les nostres eines, organitzades, tenim el poder per aturar aquesta barbàrie, aturar aquest desallotjament, i defensar que el barri i les cases són de qui l'habita. Per aquest motiu, organitzem-nos als sindicats, aturem el desallotjament dels assentaments d'ADIF i recuperem el que és nostre! Fem de cada casa una trinxera!

Sindicat d'habitatge de la Sagrera, Navas i Congrés

FARMÀCIA Susana Serra
La teua salut, la nostra prioritat
Carrer Pacífic, 61 08027 - T. 933 409 520
farmaciaserrason@cofb.net

PER QUÈ?

- ✓ Simple i fàcil, això és el que ens diferencia
- ✓ Sense problemes
- ✓ Clars i honestos
- ✓ Assessorament fiscal
- ✓ Junts fins a l'escriptura
- ✓ Serveis transparents per a totes dues parts
- ✓ Atenció personalitzada
- ✓ Assessorament financer
- ✓ Banc de dades pròpies
- ✓ 12 oficines a peu de carrer

VALORA EL TEU PIS AMB NOSTRA
CALCULADORA EN LÍNIA
Gratis i sense compromís

laclosedelcargol.com

Trunca'ns al **933 404 114**

C. Gran de la Sagrera, 178, Local 1,
08027 Barcelona

Cada agència és autònoma, té la seva pròpia societat i el seu propi AICAT.

VENDRE O COMPRAR
el teu habitatge per només

5000 €
+IVA*

*Per a propietats de fins a 200.000€ que es posin a la venda a Barcelona ciutat.